

פרוטוקול ישיבת המועצה המקומית אפרת - מס'

יום שני, ו' חשוון ה'תשע"ז, 7 בנובמבר 2016

		<u>נוכחים :</u>
- ראש המועצה	עודד רביבי	
- חברת מועצה	דבורה גיני מלכי	
- חבר מועצה	מנחם שפיץ	
- חבר מועצה	מיכאל דהן	
- חבר מועצה	דובי שפיר	
- חבר מועצה	אבי חדידה	
- חברת מועצה	אורית סמואלס	
- חבר מועצה	דורון כהן	
- חברת מועצה	נעמה טל	
- יועץ משפטי	עקיבא סלבצקי	
- מנכ"ל מועצה	יהודה שווייגר	
- גזבר המועצה	שרון הורוביץ	
- מבקר המועצה	תמיר פוגל	
- מהנדס המועצה	משה בן אלישע	

סדר היום:

- דיווח על קרן אפרת.
- דיווח על מפגש תושבים בזית.
- אירועי סוכות ושמחת תורה.
- עדכון אירועי היובל לחידוש ההתיישבות בגוש עציון.

נמצא בעמוד	אושר	החלטה	נושא
3-8	אושר ע"י הרוב, מתנגד 1- דובי שפלא, אין נמנעים.	אושר לאשר את תוכנית פסי האטה ברחוב מתתיהו בתנאי שהתוכנית תועבר שנית ליועץ תחבורה והוא ייתן את כמות המינימום של פסי האטה הדרושים ברחוב	ועדת תנועה- תוכנית פסי האטה ברחוב מתתיהו
8-10	אושר ע"י כולם, אין מתנגדים ואין נמנעים	אושרה ההמלצה של ועדת תנועה לא לאשר את הרחוב לחד סטרי אך לשנות את השיפוע של הפניה ולהצר את המדרכה כדי שיהיה מעבר לשני רכבים בו זמנית	ועדת תנועה- שינוי הסדרי תנועה ברחוב רימון
10-15	אושר ע"י הרוב, אין נמנעים, יש 2 מתנגדים- דובי שפלא ונעמה טל	אושרה המלצת הועדה לייעד 5 חניות בצד הגנים להורדת תלמידים בין השעות 7:30 - 8:15 לטובת גני ילדים	ועדת תנועה- חניה ברחוב זית שמן
15-17	אושר ע"י כולם, אין מתנגדים ואין נמנעים	הוחלט להביא יועץ נגישות שייעץ בעניין חניות נכים במפלס העליון של המרכז המסחרי בשכונת הרימון	ועדת תנועה- הוספת חנית נכים במפלס חניה עליון מרכז מסחרי בתאנה
17-25	אושר ע"י כולם, אין מתנגדים ואין נמנעים	אושר פרוטוקול ועדת הביקורת בנושא הסעות	אישור פרוטוקול ועדת ביקורת
25	אושר ע"י כולם, אין מתנגדים ואין נמנעים	אושר המינוי של אביגיל זיידנפלד ליו"ר ועדת רפאה	אישור מועמדת חדשה ליו"ר ועדת רפאה
26-29			עדכון אירועי היובל בגוש עציון
29-33			היערכות לתוכנית עבודה 2017
33-34			דיווח על מפגש תושבים בזית
34-37			דיווח על הדינר של הקרן לפיתוח אפרת
37-48			עדכון אירוח בסוכה והצעות שנשמעו בשמחת תורה בוואדי

ישיבת המועצה

ועדת תנועה-

תוכנית פסי האטה ברחוב מתתיהו

עודד רביבי: ערב טוב לכולם, אנחנו נתחיל עם הסעיף של ועדת תנועה, כדי שאפשר יהיה

לשחרר את משה. אז מנחם, משה?

מנחם שפיץ: הכל טוב, דבר משה אין בעיה, אני אעקוב אחר כך שלא יהיה טעויות.

משה בן אלישע: אני רק רוצה להוציא את המצגת.

קריאה: מה אתה מחפש?

משה בן אלישע: ישיבת מועצה. סעיף 1 פסי האטה - תוכנית פסי האטה ברחוב מתתיהו. הוועדה

בחנה את הנושא הזה הוספת פסי האטה ברחוב מתתיהו מהכיכר הזאת שנמצאת

בהתחלת השכונה בזית שמן מתתיהו, פה זה פארק הכבשים אז כל הדבר הזה עד

סוף הרחוב לשים פסי האטה כל 70 מטר. הסיבה לדבר הזה, זה גם רוחב כביש

שיפוע כביש, הפיתולים שיש פה לכל אורך הדבר הזה שמחייבים האטה שאנשים

לא יקבלו במהירות.

קריאה: יש פה מוסדות חינוך.

משה בן אלישע: מוסדות חינוך, גני ילדים, בתי ספר. אז ההמלצה היא להתקין פסי האטה, זה

ההמלצה של ועדת תנועה.

דבורה גיני מלכי: מישהו בדק באמת פעם את היעילות של הדברים האלה?

משה בן אלישע: זה מאט את התנועה, אין ויכוח על זה.

מנחם שפיץ: רק תוסיף שזה כל 70 מטר.

משה בן אלישע: כל 70 מטר, כדי שהפסי האטה יהיו יעילים, מרווח התקני הוא בין 55 מטר ל-

70.

עודד רביבי: חבריה אבל ארבעה אנשים מדברים בבת אחת בסוף לא יעלה כלום לפרוטוקול.

משה בן אלישע: המרווח התקני של פסי האטה כדי שהם יהיו יעילים, זה בין 55 מטר מינימום ל-

70 מטר מקסימום, מעבר לזה הם לא יעילים אנשים מתחילים להאיץ בין פס

אחד לשני. אז 70 מטר זה מבטיח מהירות של 50 קמ"ש אם פס האטה הוא בגובה

של 6-7 סנטימטר, ואם רוצים 30 קילומטר לשעה אז צריך להגדיל את זה ל- 8

ועד 10 סנטימטר גובה. אנחנו ממליצים על 50 קמ"ש מהירות סבירה רק שלא

יגיע מעבר לזה, זה הרעיון.

מנחם שפיץ : 15 פסי האטה.

משה בן אלישע : 15 פסי האטה מוערכים, זה כביש ארוך.

דבורה גיני מלכי : כן אבל יש לו גם מעגלי תנועה שמאטים את התנועה.

משה בן אלישע : אז היה מעגלי תנועה גם כן.

דבורה גיני מלכי : כרגע גם יש כל כך הרבה בנייה שמה שגם ככה אנשים לא נוסעים מהר.

אבי חזידה : נוסעים מאוד מהר. המצב היום שזה סכנת נפשות.

דבורה גיני מלכי : כן?

אבי חזידה : ממש ככה, אני נוסע שם המון. והילדים שלי אני יכול להגיד לך על פעמיים

שכמעט נדרסו, ברוך ה' לא קרה כלום.

דובי שפיר : פסי ההאטה גורמים לאנשים שנוסעים 40 קמ"ש לנסוע 20, ולא לה שנוסעים 70

להמשיך לנסוע 70 קמ"ש עם ברקס בפס לכל היותר.

דבורה גיני מלכי : זאת ההרגשה שלי.

דובי שפיר : ולא מדובר על רחוב ישר, מדובר על רחוב מאוד מפותל.

(מדברים ביחד)

דובי שפיר : פיתול שני הוא בבני עקיבא, פיתול שלישי ב- "אורות יהודה", כיכר.

דבורה גיני מלכי : נכון.

דובי שפיר : אחרי הכיכר יש קטע לכאורה קצת יותר נוח וסיבוב שמגיע עד לגני ילדים ושוב

יש שם פיתול. תשים 15 פסי האטה?

אבי חזידה : אז אני מדבר עד הכיכר של "אורות יהודה", בין הכיכר של פארק הכבשים עד

לכיכר של "אורות יהודה", זה השטח הבעייתי. אני מסכים שאחרי כן הכביש

מתפתל אז אולי קצת.

דובי שפיר : אי אפשר לנסוע שם מהר.

אבי חזידה : בסדר אבל את החלק הראשון חייב לשים.

דובי שפיר : אבל ההצעה פה היא על הכל.

עודד רביבי : דקה, מנחם, משה, היה פה יועץ תחבורה שבדק האם באמת צריך את כל ה-15?

משה בן אלישע : יועץ תחבורה עשה את התוכנית הזאת.

עודד רביבי : והוא המליץ על כל ה-15 ואי אפשר לחסוך שום דבר?

משה בן אלישע : לא, הוא לא נוקט עמדה, הוא אומר אם אתם רוצים פסי האטה כדי להאט את

התנועה, זה המטרה זה האמצעים.

עודד רביבי : כן אבל לפי מה שאתה אמרת כל 70 מטר זה בכביש ישר, השאלה אם לקחת פה בחשבון את העיקולים ואת הפיתולים?

מנחם שפיץ : לא, לא לקחנו את זה בחשבון.

עודד רביבי : אוקי אז אני מציע לאשר את התקנתם של פסי האטה, נוכח הסכנה שקיימת בכביש. אני מבקש רק שתעבירו את זה עוד פעם ליועץ התנועה, כדי לקבל התייחסות האם אפשר להסתפק בפחות מ- 15 פסים, נוכח מעגלי התנועה, נוכח העיקולים ונוכח הפיתולים, ולשים את המספר המינימאלי שצריך כדי להאט את התנועה בצורה אפקטיבית.

אבי חדידה : או לחילופין לא חייב את כל הרחוב אלא עד לכיכר.

מנחם שפיץ : כן, זה הכוונה.

דובי שפיר : לא, ההחלטה העיקרית על 15, זה לא.

דבורה גיני מלכי : אפשר אז להביא את זה עוד פעם להצבעה?

עודד רביבי : לא, ההחלטה כרגע זה על התקנת פסי האטה. מה שאני אומר זה בואו נאשר התקנת פסי האטה, ונבקש מיועץ התחבורה להגיע למספר המינימאלי של הפסים שצריכים להתקין, בשים לב למעגלי התנועה בכביש, הפיתולים, העיקולים והשיפועים בכמה אפשר מספר מינימאלי לשים, זה הכל.

נעמה טל : אם הוא יועץ תחבורה למה הוא לא עשה את זה?

דבורה גיני מלכי : משה, מה בדיוק ביקשנו ממנו ומה בדיוק הוא אמר?

משה בן אלישע : אנחנו רוצים למתן את התנועה ברחוב מתתיהו.

נעמה טל : הוא היה שם, הוא ראה?

דבורה גיני מלכי : הוא היה או שהוא שלח לנו את ה- - -

משה בן אלישע : רשמנו לו תוכנית עם הטופוגרפיה עם השיפועים, הוא קורא את זה הוא רואה את הדברים. אני יכול להביא אותו לשטח.

דבורה גיני מלכי : אנחנו גם לא, זאת אומרת הוועדה גם לא הלכה לשטח ממש?

משה בן אלישע : לא, הוועדה לא הלכה לשטח. אני יכול להביא אותו לשטח ולראות את זה בעין.

מיכאל דהן : 15 על פניו זה נשמע המון.

(מדברים ביחד)

אבי חדידה : מיכאל אבל אל תשכח שזה רחוב ארוך, ואל תשכח שתחבורה ציבורית עתידה לעבור שם, אוטובוסים יעברו שמה.

משה בן אלישע : השיפוע יחסית - - -

דובי שפיר : 15 פסים כפול 70 מטר נותן קילומטר, אין פה קילומטר.

דבורה גיני מלכי : לא יש בטוח קילומטר.

משה בן אלישע : מה?

דובי שפיר : 15 פסים כפול 70 מטר נותן קילומטר, אין פה קילומטר.

משה בן אלישע : נכון, יש. הנה מתחיל מפה, זה המצב.

דובי שפיר : אני אגיד לך למה כי שמת פס בדרך לכיכר, אתה מבין כיכר זה דבר שמאט ושמט פס גם בכניסה לכיכר, תסתכל.

אבי חדידה : שלא תגיע לכיכר בצורה מהירה ושתעוף על הכיכר.

דבורה גיני מלכי : היה מטומטם אחד בגילה וזהו אותו לא ראיתי, הוא נס מהר לכיכר.

(מדברים ביחד)

עודד רביבי : משה, בוא ניקח את זה ליועץ.

משה בן אלישע : תראה הכיכר יש פה שם את הדבר הזה, מי שבא לכיכר הוא צריך להאט אז יש לו פסי האטה לפני כן.

דובי שפיר : בסדר, כיכר תפקידה גם להאט אז גם זה כמו לשים פה ברמזור, בשביל זה יש רמזור.

דבורה גיני מלכי : משה ומנחם, אני ממש רוצה לבקש מוועדת התנועה שבדחילו ורחימו יחליטו על כל פס, כי גם צריך לבדוק באמת כמה זה עוזר, אני יודעת שזה מטלטל 2000

איש כל יום כל חמש דקות, ולא כסף.

עודד רביבי : מאיפה הנתון של 2000 איש?

דבורה גיני מלכי : כמה אנחנו?

עודד רביבי : או עשרת אלפים או ברחוב הזה 500.

דבורה גיני מלכי : לא אבל לא עשרת אלפים נוהגים, אלפיים נוהגים.

קריאה : משה, הסעיף הבא.

עודד רביבי : לא אבל בוא נצביע רק על זה.

דבורה גיני מלכי : לא נו בוא נביא את זה עוד פעם, נשמע מה אומר היועץ.

משה בן אלישע : מה להביא את זה עוד פעם בשביל מה?

דבורה גיני מלכי : נדחה את זה בחודש.

אבי חדידה : דבורה, קחי בחשבון שכל יום שאין שם פס האטה זה סכנת נפשות.

קריאה : פה אחד.

עודד רביבי : לא זה לא פה אחד, דובי ודבורה בחיים לא יצביעו בעד פסי האטה.

דבורה גיני מלכי : לא אבל בשביל אבי.

מיכאל דהן : מי בעד ההצעה של עודד להמעיט עד כמה שאפשר מצד אחד ולתת בטיחות מצד

שני?

דובי שפיר : בקיצור אתה מצביע בעד או נגד הפסי האטה?

מיכאל דהן : אני בעד הפסי האטה אבל לא בהצעה של 15.

דובי שפיר : כרגע אתה מצביע על 15 פסי האטה.

(מדברים ביחד)

מיכאל דהן : אני בעד.

עודד רביבי : מי נגד? לא 15, ההחלטה היא לאשר פסי האטה, כאשר היועץ צריך לנמק את

המיקום של כל פס ופס לשקול את זה מחדש, להביא המלצה למספר מינימאלי

של פסי האטה, בשים שלב למעגלי התנועה השיפועים והעיקולים.

נעמה טל : אז אנחנו לא מקבלים את ההחלטה של ועדת התנועה, אני לא מבינה למה

להצביע על זה?

עודד רביבי : כן אנחנו מקבלים באופן עקרוני להתקין שם פסי האטה ובסוף.

נעמה טל : אבל זה יחזור לפה שוב?

עודד רביבי : לא, כמות פסי האטה תיקבע על ידי יועץ התחבורה, זה הכל. אני לא יודע להבדיל

מדובי, אם במרחק לפני מעגל תנועה אני צריך פס האטה או לא צריך פס האטה.

כשנכנסים מהכניסה הצפונית ומגיעים לדקל ג' יש שני פסי האטה לפני המעגל

תנועה, כי אחרת כולם יתרסקו על המעגל תנועה. עכשיו לא אני החלטתי להתקין

את זה, החליטו להתקין את זה יועצי תחבורה כדי להאט שם את הקצב, זה הכל.

אורית סמואלס : אז יש שמה שתי כיכרות, נכון?

דובי שפיר : גם שם זה מיותר.

אורית סמואלס : אז זה לא 15 פסי האטה זה פחות שתיים כי אמרת שהמעגלי תנועה זה כולל?

משה בן אלישע : יש גם לפני וגם אחרי, יש כלי תחבורה - - -

אורית סמואלס : אז זה 15 בלי העיגולים?

משה בן אלישע : העיגולים לא, לא כולל.

קריאה : מי נגד?

אורית סמואלס : אגב אני בעד, סליחה.

עודד רביבי : את בעד?

אורית סמואלס : כן.

עודד רביבי : אז רק דובי נגד ודבורה מה את נמנעת?

דבורה גיני מלכי : אני עם אבי.

עודד רביבי : את עם אבי?

דבורה גיני מלכי : כן מה אני אעשה הוא שבר את ליבי עם הילדים שמסתכנים שם.

(מדברים ביחד)

אבי חדידה : אני לא חושב שצריך את כל הרחוב, לדעתי עד הכיכר של "אורות יהודה" זה

מספיק אבל טוב.

דבורה גיני מלכי : ונמוכים נמוכים נמוכים נמוכים.

מיכאל דהן : נמוכים זה לא יעיל, זה צריך להיות סביר.

עודד רביבי : הלאה רבותיי, הבנו.

החלטה : אושר לאשר את תוכנית פסי האטה ברחוב מתתיהו בתנאי שהתוכנית תועבר שנית

ליועץ תחבורה והוא ייתן את כמות המינימום של פסי האטה הדרושים ברחוב.

(אושר ע"י הרוב, חוץ ממתנגד 1- דובי שפלר)

שינוי הסדרי תנועה ברחוב רימון-

משה בן אלישע : הסעיף הבא, שינוי הסדרי תנועה ברחוב רימון.

קריאה : גם דורון מצטרף.

דבורה גיני מלכי : מה הוא נגד?

קריאה : בעד, אנחנו פשוט עוברים שם כל כך הרבה.

משה בן אלישע : בין רחוב רימון למבוא חרוב יש קטע שהוא היום דו סטרי, זה הקטע הזה, אז

אנחנו נמצאים כרגע ברחוב רימון הפנייה הבאה שמאלה זה מבוא חרוב, וזה קטע

שנמצא דו סטרי, והדו סטרי הזה אתם רואים פה מצד ימין.

מנחם שפיץ : זה חניה, זה חניון למי שלא מכיר.

משה בן אלישע : זה החניון של מבוא חרוב, זה הקטע הדו סטרי, מפה והלאה זה חד סטרי.

מנחם שפיץ : הרב תכליתי הוא נמצא פה למטה, זה הרחוב, זה הבתים של בנסקי מי שמכיר וממול יש פה את הפנייה שמאלה לחניה.

משה בן אלישע : עכשיו הקטע הזה פה בין מבוא חרוב לבין החניון שנמצא פה של הרב תכליתי, הוא קטע שהוא דו סטרי. היתה פנייה לוועדה, זה הנושא היה גם פה במועצה, המועצה החזירה את הנושא לדיון בוועדת התנועה לזמן את התושבים באזור הזה כל אלה שפנו לבקש את החד סטרי לוועדה. שמענו את התושבים שנמצאים באזור, הוועדה השתכנעה להשאיר את ההסדרים של החד סטרי והדו סטרי כפי שקיימים היום. כאשר את הפיתרון לבעיה של הדו סטרי ושל המפגע הבטיחותי א' שני דברים, אחד שינוי גיאומטרי שנמצא בצומת הזאת, היום הצומת הזאת היא בשיפוע שלילי, כלומר יש פה זווית שלילית קטנה מ- 90 מעלות למי שפונה שמאלה או למי שפונה ימינה, אז זה ישפר את היציאה ואת השדה ראייה של מי שיוצא מהחנייה לכיוון הכביש. ודבר שני, לבדוק הצרת המדרכה לייצר פה מפרץ חנייה לאורך הקטע הזה בין החניון לבין מבוא חרוב, כדי שהרכבים שחונים פה לא יחסמו את נתיב הנסיעה ויישארו שני נתיבים פנויים לנסיעה של רכבים גם במצב דו סטרי. במצב הנוכחי שהיום חונים בצד אחד פה על חשבון הכביש יש מצבים של אוטובוס ומכונית שלא עוברים, מכונית ומכונית עוברים בצורה כזאת או אחרת, אז אוטובוס ומכונית לא עוברים. זה ההמלצה של ועדת התנועה.

דובי שפלר : מה רוחב המדרכה כיום, הימנית?

משה בן אלישע : רוחב המדרכה כיום הימנית היא יחסית רחבה, לא מדדתי, אנחנו נצטרך לבדוק את הנושא הזה, יש במצב.

מנחם שפיץ : יש מקום.

משה בן אלישע : בדקנו את הנושא.

דובי שפלר : אני מזכיר שהולכי הרגל בשכונת הרימון כרגע הם לא אנשים - - -

משה בן אלישע : היה פה לפני כחצי שנה חבר.

(מדברים ביחד)

מיכאל דהן : צריך לקחת בחשבון כסא גלגלים, זה הרעיון.

מנחם שפיץ : יש מקום, יש מקום.

משה בן אלישע: פה מה - - - צריך להוריד פה את העצים שנמצאים פה לאורך כי אחרת זה לא יהיה יעיל, אנחנו נדלל אותם ולא נוריד את כולם כדי שאפשר יהיה להחנות ביניהם, כי היום הצפיפות של העצים יחסית גבוה.

דובי שפלר: אז יהיה פחות מקומות חניה?

משה בן אלישע: לא, יהיה מקומות חניה בתוך מפרצים, אבל זה לא יפריע לתנועה.

דובי שפלר: אבל בסך הכל אם אתה יוצר מקטעים של עצים.

משה בן אלישע: זה בדיוק העניין שאני היום בכמות של העצים ראיתי מה שהיה קיים ואני אצטרך להתחשב בכל העצים אז יהיה פחות חניה, אם אני אדלל אותם יכול להיות שהנזק הוא אחד חניה פחות, ואם אני אוריד את כולם אז אני משאיר את המצב כמו שהוא אני פשוט - - - את הכל פנימה. אז זה אני צריך לבדוק ברמת התכנון המפורט, אבל כעיקרון זה ההמלצה של ועדת התנועה. האם מאשרים אותו? כולם בעד? כולם נגד?

עודד רביבי: כן, כולם בעד.

הצבעה

בעד – רוב

נגד – אין

החלטה: אושרה ההמלצה של ועדת תנועה לא לאשר את הרחוב לחד סטרי אך לשנות את השיפוע של הפניה ולהצר את המדרכה כדי שיהיה מעבר לשני רכבים בו זמנית.
(אושר ע"י כולם, אין נמנעים ואין מתנגדים)

חניה ברחוב זית שמן-

משה בן אלישע: בעד. סעיף 3 - חניה ברחוב זית שמן. יש פה בקשה פנייה של לנסות לעשות איזה שהוא סדר, קצת שיפור בנושא של הקטע בין מעגל התנועה פה למעגל התנועה הזו, מול "אורות עציון", אתה יכול לעשות זום יותר.

קריאה: גם יש לך סידור ל- "רחל אמנו"?

אבי חדידה: יש את הגני ילדים, פשוט בבוקר המורים ממלאים את כל החניה.

משה בן אלישע: החניה בעצם פה היא קיימת מהצומת כאן עד כמעט הגני ילדים.

מנחם שפיץ: משה, אמרנו צריך להשקיע בפוינטר - - -

משה בן אלישע: מה?

מנחם שפיץ: אפשר לבקש מהגזבר בתקציב - - -

עודד רביבי : אחרי שתאשרו תקציב אנחנו ניתן.

משה בן אלישע : בקיצור בין שני מעגלי התנועה, זה האזור המועד הבעייתי מבחינת השינוע

בבוקר משבע וחצי עד שמונה ורבע - -

אבי חדידה : אנחנו מדברים על צד ימין?

משה בן אלישע : אנחנו מדברים גם על הגנים פה.

אבי חדידה : מול הגנים האלה להקציב שלוש חניות.

משה בן אלישע : הרעיון ההמלצה היא לשפר את הבעיה, לפתור אותה אי אפשר לגמרי, לשפר

אותה, זה להקצות חמש חניות, שלושה חניות מקבילות שנמצאות ליד הגן פה

ועוד שתי חניות ניצבות שסמוכות, להקצות אותם בין שבע וחצי לשמונה ורבע.

קריאה : איפה? איפה? תראה עוד פעם עם העכבר איפה?

משה בן אלישע : העכבר קשה לראות, רק שנייה, פה באזור הזה כאן.

קריאה : שמה זה הגנים בצד ימין.

משה בן אלישע : פה יש פה חניה מקבילה פה, ועוד שתי חניות ניצבות פה.

אבי חדידה : למה שלא כל החמישה יהיו שם?

עודד רביבי : כי אין שם מקום.

מיכאל דהן : כי זה לא יעיל, אתה צריך אחד ליד בית הספר, אחד ליד הגן, אחד.

(מדברים ביחד)

משה בן אלישע : אמרתי בצד של הגנים ליעד לתקופה של שבע וחצי עד שמונה ורבע חניה

להורדה לילדים, אנשים ממילא חונים בכל מקום, אז לפחות אם יחנו יהיה מקום

להחנות בצורה מסודרת. כי היום חונים בכל מצב - - - זה פחות טוב יותר מסוכן,

ככה לפחות יש חמש חניות.

מנחם שפיץ : כן זה לא ייתן פיתרון מלא.

משה בן אלישע : אבל זה ישפר את המצב.

דובי שפיר : איך זה יעבוד, מנחם?

מנחם שפיץ : עשינו חשבון חמש דקות, 45 דקות זה תשע כפול 5 כ- 45 מכוניות.

דובי שפיר : איך זה יעבוד, מנחם?

משה בן אלישע : יש חמש חניות.

מנחם שפיץ : יהיה שמה פקח וייתן דוחות, ונרוויח מזה גם קצת כסף.

דובי שפיר : הוא ייקח סטופר כמה זמן הבן אדם חונה?

- מנחם שפיץ :** אם לא יהיה פוינטר נקנה גם סטופר בשבילו.
- דובי שפיר :** עכשיו בשיא הרצינות אני שואל, איך זה יעבוד?
- דבורה גיני מלכי :** האמת היא שצריך באמת בשבוע הראשון כדי לעשות הפנמה, שיעמוד שמה מתנדב לא מפחיד ויסביר.
- נעמה טל :** אתם לא מפחדים שיהפכו את החניה ליד המרכז הרפואי?
- מנחם שפיץ :** גם בגן ילדים נחלק גם איזה פליירים או משהו?
- דבורה גיני מלכי :** כן נכון צריך שתהיה הסברה.
- נעמה טל :** כי בזמנו אני הבאתי לפה למועצה את החניות שליד המרכז הרפואי יש כמה חניות, ממש לפני.
- קריאה :** זה לא פה זה במקום אחר.
- נעמה טל :** אני יודעת, אבל שמה שמו שלט שבין שבע וחצי ל- לא זוכרת שמונה או משהו כזה אסור להחנות, החניה מותרת רק להורדת נוסעים, ואנשים שחנו שם לעשות בדיקות דם או משהו חטפו דוח, אז אמרו לא אנחנו פרסמנו וזהו. אני לא ראיתי שום פרסום על זה לפניכן, ואני עוקבת אחרי - - -
- קריאה :** יש תמרור מה זה.
- נעמה טל :** אז אוקי אז אותו דבר אומרים פה, אם אתם הולכים לשנות משהו אז תשימו תמרור.
- עודד רביבי :** תמרור יהיה, בשלב הראשון יהיה מכתבי אזהרה בשלב השני יהיה דוחות.
- משה בן אלישע :** אחרי הישיבה הזאת האישור הזה.
- נעמה טל :** את הדוח שלי חטפתי במקום אחר.
- משה בן אלישע :** אחרי הישיבה הזאת אנחנו נכין תוכנית.
- דובי שפיר :** אני לא מבין איך זה יעבוד, מנחם.
- משה בן אלישע :** זה יעבוד.
- דובי שפיר :** אם זה כמו השלט ברחוב הגורן שאומר שזה חניה של תושבי הרחוב.
- מנחם שפיץ :** אז אנחנו בהתחלה נשים שמה פקח, אחרי הזהרות ניתן הזהרות.
- דובי שפיר :** אבל איך זה יעבוד, איך פקח ידע אם זה מורה שעכשיו חנה שעה או?
- עודד רביבי :** הבעיה היחידה, מנחם, הבעיה היחידה להבדיל מבתי הספר, בגני הילדים ההורה צריך פיזית לעזוב את האוטו.
- משה בן אלישע :** נכון, צריך לרדת מהאוטו.

דובי שפיר : זה יכול לקחת לו עשר דקות, רבע שעה לפעמים הילד בוכה, הוא צריך להישאר איתו אין מה לעשות. אז אם אתה נותן לזה מקום חניה אתה צריך לעמוד ולשמור.

דבורה גיני מלכי : שיביא פתק מהמורה.

מנחם שפיץ : על התמרור נצטרך לכתוב את השעות האלה, וגם לחמש דקות או לא יודע מה.

דבורה גיני מלכי : דובי, חייבים להתחיל.

מנחם שפיץ : קצת COMMON SENSE גם צריך, בסדר?

דבורה גיני מלכי : גם חייבים להתחיל להאמין באנשים.

משה בן אלישע : עדיף שלא נעשה?

דובי שפיר : אם אנחנו לא מסוגלים באמת למדוד את זה, חבל על הכסף על הזמן.

דבורה גיני מלכי : לא, לא, דובי חייבים לעשות את הדברים האלה, כי בסוף אנחנו נדע להתנהג יפה, בסוף אנחנו נדע. אחד ינסה לחטוף את החניה, מורה אחד, בסוף אנחנו נבין שאנחנו רק דופקים אחד את השני וביחד אנחנו.

מנחם שפיץ : לא אנשים לא מבינים.

דבורה גיני מלכי : לא, לא, אני לא מסכימה עם מנחם, צריך לעשות את זה וצריך להתחשב.

דורון דהן : אנשים עצלנים, אני שנה שעברה אם לא היה חניה חניתי אחרי הכיכר והלכתי קצת.

עודד רביבי : לא אבל אתה רוכב על אופניים לא כולם יודעים ל- - -

דבורה גיני מלכי : צריך להתחיל, צריך להתחיל.

(מדברים ביחד)

דבורה גיני מלכי : אני מוכנה לעמוד שמה שבוע ולהסביר לאנשים.

אבי חזידה : אבל גם ככה זה משהו שאפשר לאכוף, ורוב החניות שמה.

עודד רביבי : אפשר לאכוף אין שום בעיה, הפקח יש לו סבב הוא כל פעם מחוץ לבית ספר אחר, הוא יעמוד שם והוא יראה איזה רכב עומד שם מעבר ל- 45 שהוא יהיה שם, הוא יהיה שם משבע וחצי עד שמונה ורבע ואותו רכב יקבל דוח. הוא לא ימדוד לכל אחד עם סטופר את החמש דקות, דוחות יקבלו רק כאלה שינצלו את זה לרעה, שיהיו שם פרק זמן יותר ממושך מאשר הזמן שהוא.

אבי חדידה : גם אפשר להגיד שאם ו... אם הורה עמד שם וקיבל דוח, הוא יגיד תשמע הילד שלי פה אז יבטל לו את הדוח.

עודד רביבי : אתם מדברים היום כולם ביחד, יוצא ממש פרוטוקול מעניין אחר כך.

דובי שפיר : הרבה יותר מטריד אותי שהפקח ימנע את הבלגן של כל הכניסה לבית ספר "אורות עציון בנות", שיוצר את חלק מפקקי התנועה ברחוב הזה. הסיפור הזה הכניסה ל – "אורות עציון בנות", כל הרכבים שחותכים ככה וככה ופה חונים ויורדים, ועל המפרץ - - - האוטובוסים.

מנחם שפיץ : בוא נסיים את הסעיף הזה.

דובי שפיר : זה יותר מעניין שפקח יהיה שם ולא יתעסק עם החמש חניות.

דורון דהן : הבעיה שלך היא בשעות שבע וחצי שמונה ורבע, גם ככה רוב האנשים שחונים בשעות האלה מורידים את הילדים ויוצאים משם, אוקי? בכל הרחוב.

אבי חדידה : לא, הבעיה היא עם המורים.

דבורה גיני מלכי : אז משה צריך אז לדבר עם ההנהלה של "אורות עציון בנות" ושל החטיבה הצעירה, להגיד להם שעכשיו החניות האלה בין השעות האלה.

דובי שפיר : כמו שדיברנו עם ההנהלה של המועצה שהעובדים לא יעמדו בחניה, נו מה.

דבורה גיני מלכי : לא, לא, לא, אבל יש לנו חמש חניות - - -

(מדברים ביחד)

מנחם שפיץ : זה לא עובד, זה לא עובד, מה שאנשים יבינו זה רק אם הם יקבלו דוח, ככה היום אנשים מבינים.

משה בן אלישע : נציב תמרור, או לדבר עם - - - זה לא יעזור כי המקום הוא ריק בא ותופס, זה לא. תראו רבותיי היום המצב שאנשים באים לגנים מורידים את הילדים באיזה שהוא מקום או בצד הזה של הגן או בצד הזה של הגן כפולות וכו'.

קריאה : או באמצע הכביש.

מנחם שפיץ : המטרה היא לאפשר חניה ליד הגנים כמה שרק אפשר.

דבורה גיני מלכי : אני לא מבינה למה לא כדאי לדבר עם בית ספר?

מנחם שפיץ : מה זה יעזור?

דבורה גיני מלכי : שנייה, שנייה מנחם תן לי דקה, אני פשוט לא הבנתי ולא נעים לי שלא הבנתי.

מנחם שפיץ : אין לי בעיה לדבר עם הבית ספר, מה זה יעזור? בית ספר זה נושא אחר.

דבורה גיני מלכי : לא, לא, שנייה, אתה אומר במסגרת ההסברה של החמש מקומות חניה האלה,

שבין השעות האלה אי אפשר להחנות שם, זה לא הגיוני?

עודד רביבי : נגיד את זה גם למורים, בוודאי, נגיד את זה למורים וזה בסדר.

דבורה גיני מלכי : ההסברה הכי גרועה זה תמרור, אני לא מסתכלת כבר על תמרורים בזית שמן כי

נדמה לי שכבר אני מכירה אותם, אני 17 שנה גרה פה, אני לא רוצה שתשנה לי

תמרור תודיע לי.

עודד רביבי : רבותיי.

מנחם שפיץ : אני מציע שוב לאשר את זה, אחר כך עם הזמן כבר נשכלל, ונלמד, ונכיר ונראה

איך מיישמים את זה בצורה הכי טובה, אבל בוא נתחיל את זה.

עודד רביבי : מי בעד לאשר את ההמלצה של ועדת התחבורה?

מיכאל דהן : אבל אני מציע שבכל מקרה בעוד חודשיים להביא את זה.

עודד רביבי : זה ייקח הרבה יותר מחודשיים, אנחנו עד שמכניסים את זה עד שעושים את

הדוחות.

(מדברים ביחד)

עודד רביבי : יהיה דוחות חינוכיים, יהיה מכתבי אזהרה. מי נגד? דובי נגד, נעמה נגד. דבורה

מה?

דבורה גיני מלכי : אני ממש בעד.

עודד רביבי : את ממש בעד, לא שמעתי, לא אני הבנתי.

קריאה : היא כמו אבי.

החלטה : אושרה המלצת הועדה לייעד 5 חניות בצד הגנים להורדת תלמידים בין השעות 7:30 -

8:15 לטובת גני ילדים

(אושר ע"י הרוב, אין נמנעים, יש 2 מתנגדים - דובי שפלר ונעמה טל)

עודד רביבי : כן, נושא אחרון.

הוספת חניית נכים במפלס חניה עליון מרכז מסחרי בתאנה-

משה בן אלישע : בחנייה של המרכז המסחרי היום לגבי החניית נכים, היום יש לנו שתי חניות

במפלס התחתון פה במפלס התחתון של המרכז המסחרי, יש לנו חניה בצד ברחוב

נצר ישי.

דורון דהן : איפה יש חניית נכים במפלס התחתון?

משה בן אלישע : פה פה, ממש על הכביש פה למטה מתחת לעצים על הכביש.

- עודד רביבי :** על הכביש הראשי, ליד התחנת מוניות.
- דורון דהן :** איפה?
- מנחם שפיץ :** בחזית של המרכז המסחרי.
- עודד רביבי :** מול קופת החולים.
- משה בן אלישע :** פה מול הסמן של - - - פה יש שתיים, ומבוקש להוסיף עוד חניה באזור העליון, לאור זה שיש רמפה על החלק האחורי מבוקש חניית נכים בחניון האחורי.
- דורון דהן :** איפה?
- עודד רביבי :** איפה שהפריקה והטעינה, ליד התיבות דואר למעלה.
- דורון דהן :** במקום הפריקה והטעינה?
- דובי שפיר :** יש לנו שני מקומות לפריקה וטעינה אתה רוצה להפוך אותם לנכים?
- משה בן אלישע :** לא, לא, לא, אני רוצה למצוא מקום חניה לנכים, מה שסוכם מה שהוחלט להביא לפה יועץ נגישות.
- עודד רביבי :** תשמע, תשמע עד הסוף.
- דובי שפיר :** למה עלה הצורך הזה תסביר לי?
- עודד רביבי :** לא, לא, תשמע עד הסוף.
- משה בן אלישע :** אנחנו מביאים יועץ נגישות שהוא יגיד מה התקן מבחינת תקני חניה למבנה מהסוג הזה, מה שאני יודע שצריך אחד לפחות או שתיים בכל מפלס. לאור העובדה שבמפלס התחתון יש לנו שתיים ובמפלס העליון יש לנו אחד, והאחד הוא לא במקום הכי מותר שבעולם, יכול להיות שצריך להעתיק את האחד למקום אחר, יכול להיות שצריך לצמצם.
- קריאה :** אולי צריכים לבטל אותו?
- משה בן אלישע :** ויכול להיות שצריך לבטל את האחד לשים שתיים במקום אחר או חד במקום אחר.
- דובי שפיר :** עשו למועצה נגישות, הנגישות היא מפה, אם אתה רוצה מקומות חניה לנכים אל תשים אותם פה תשים אותם פה.
- עודד רביבי :** אבל זה לא רק למועצה, זה גם מי שבא לדואר.
- משה בן אלישע :** אבל זה גם לחנויות.
- דובי שפיר :** גם לחנויות יש מפה.

משה בן אלישע: אז אמרתי, אז אני אומר לאור העובדה שהשתנו פה דברים החניה היום יש לנו

ככה, יש לנו פה שתי חניות נכים פה באזור הזה יש לנו אחד פה, בסדר?

קריאה: אז אולי עוד אחד משם מקדימה?

משה בן אלישע: פה יש אחד, עכשיו לאור העובדה שהמועצה באה לפה, אז יכול להיות שזה נכון

שיהיה פה, כי גם פה יש כניסה למרכז המסחרי וגם פה זה קרוב.

דובי שפיר: נכון.

משה בן אלישע: פה עכשיו יש בקשה לשים פה כניסה מפה שהיא גם כן נגישה, אנחנו נביא יועץ

נגישות שיבחן את הדבר הזה.

עודד רביבי: אז על מה מצביעים על זה שמביאים יועץ נגישות?

קריאה: כן.

עודד רביבי: אז אנחנו בעד להביא יועץ נגישות שיעץ לנו. מי בעד? כולם בעד.

הצבעה

בעד – רוב

נגד – אין

החלטה: הוחלט להביא יועץ נגישות שיעץ בעניין חניות נכים במפלס העליון של המרכז

המסחרי בשכונת התאנה.

(אושר ע"י כולם, אין מתנגדים ואין נמנעים)

תודה רבה. משה יש לך עוד דברים הערב פה?

משה בן אלישע: לא, תודה.

עודד רביבי: תודה לך. אנחנו עושים חמש, עשר דקות הפסקה, תמלאו צלחות ואנחנו מיד

ממשיכים.

- - - הפסקה - - -

אישור פרוטוקול ועדת ביקורת-

מיכאל דהן: ועדת ביקורת ישבה על דוח מבקר המועצה, שטיפלה בעצם בכל הנושא של

הסעות תלמידים למוסדות חינוך. ללא ספק בדוח הזה היו הרבה מאוד דברים

שנכתבו, אבל בסך הכל הכללי נתחיל מהנקודה החיובית, שפה מתנהלים כבר

במשך שנים הסעות לכל התלמידים, להרבה מאוד תלמידים, כמובן שבסך הכל

הכללי המסקנה היא שהעסק עובד בסדר, אם כי יש הרבה מאוד נקודות שהיה

צריך לבוא ולתקן ולהתארגן. לא היה נוהל מסודר שאיתו עבדו גם במועצה וגם

בבתי הספר, ואני חושב שאחרי שנכתב הדוח הזה, אז היום יש כלי מצוין לרכזת ההסעות. ככה היא יכולה בהחלט היום לעבוד, לבנות נוהל מאוד מסודר ללכת לסעיף סעיף. ואם באמת ייבנה הנוהל הזה וייתנו ויפעלו לפי הנוהל, אז ללא ספק נשפר את איכות ההסעות, את הבטיחות בהסעות, את בטיחות התלמידים בדרך להסעות מההסעות לבית הספר וכן חזרה. התרשמנו שיש לנו כמה דברים שאי אפשר לשנות אותם, כנראה זה איזה שהוא באג מובנה. בחירת חברת ההסעות אין אפשרות להתמודד עם הנקודה הזאת, "החברה לפיתוח גוש עציון" היא מועמדת יחידה ואין לה תחליף.

דובי שפיר : היא לא מועמדת יחידה, לא שאין לה תחליף, בוועדת מכרזים היו.

מיכאל דהן : ועדת מכרזים היא המגישה היחידה, אף אחד לא מגיש.

שרון הורוביץ : יש לה יתרון של גודל וקרבה פיזית.

קריאה : גם ארגון או שזה לא קשור?

שרון הורוביץ : גם ארגון, נכון.

מיכאל דהן : ומכיוון שזה כך אז אין.

דובי שפיר : למה היא המגישה היחידה?

שרון הורוביץ : היא לא המגישה היחידה, היא האפשרות היחידה - - - כי כנראה שכולם הבינו ש-

--

דובי שפיר : היא המגישה היחידה, למה אתה אומר היא לא המגישה היחידה?

קריאה : במכרז האחרון היא רק ניגשה.

שרון הורוביץ : רק היא ניגשה.

מיכאל דהן : מסיבה פשוטה, הסיבה שאנחנו לא יודעים אבל אנחנו מאמינים שהיא, כנראה

שיש איזה שהוא תיאום בין הגושים לגבי הגשת מועמדות, שלא להתערב אחד בשני.

עודד רביבי : כמתמחה במשפטים אני מציע לך להגיש ישר תלונה לממונה על ההגבלים

העסקיים.

מיכאל דהן : ללא ספק, אבל זה אנחנו לא יכולים להוכיח בוודאות. כרגע עובדתית יש סיבות

טובות לאחרות לא לגשת, כי לנייד עשרות אוטובוסים ממקום מרוחק לכאן.

דובי שפיר : ירושלים עמוסה בחברות נסיעות.

שרון הורוביץ : כן ומה יעשו בתשע בבוקר פה ההסעות נגמרות בשמונה?

דובי שפיר : "החברה לפיתוח גוש עציון" מתחרה על מכרזים בירושלים ובמקומות רחוקים יותר.

נעמה טל : כן אבל אף חברה אזורית לא מתחרה.

דובי שפיר : ומכרז גדול מספיק בשביל שכל הזמן ירושלים תרצה לבוא לפה.

שרון הורוביץ : אבל יש פה בבוקר צריך לזכור שכמות ההסעות היא ענקית ומצומצמת פה לשעה ורבע בבוקר.

נעמה טל : אני מניחה שאם זה לא היה כלכלי "החברה לפיתוח" לא היתה עושה את זה.

שרון הורוביץ : בטח, ואף אחד לא מוותר לחברה אחרת גם זה לא בניקיון ולא בזה, כי הקרבה הפיזית, וזה לא רק בחברות הסעות ברשויות ביהודה ושומרון. אופי ההסעות וכמות ההסעות שלנו כמעט לא מאפשר לחברות אחרות להיות פה, כי אם אנחנו פה צריכים.

אבי חדידה : כמה אוטובוסים אנחנו משתמשים?

שרון הורוביץ : בערך תשעה אוטובוסים בבוקר, ואני לא מדבר על האוטובוסים שלוקחים לנווה חנה וכו'. מה יעשו הם צריכים לצאת שעה לפני זה מירושלים וצריכים לחזור בשלוש בצהריים לפה? אנחנו דורשים שיהיה פה גיבוי של אוטובוסים, עוד שניים שלושה אוטובוסים שיעמדו במרחק פיזי, כי אם האוטובוס מתקלקל או דברים כאלה. עכשיו לא לשכוח שיש פה גם הסעות חינוך מיוחד, שזה גם מערכת.

אבי חדידה : כן אבל זה לא אותו מכרז, אתה יכול לפצל מכרזים.

שרון הורוביץ : זה אותו מכרז.

מיכאל דהן : כרגע זאת עובדה, אנחנו לא יודעים להסביר את העובדה כי לוועדת מכרזים הגיע רק הצעה אחת. הלוואי הינו שמחים, ואנחנו חושבים שצריך היה לעודד חברות נוספות, כי כאן בצורה הזאת ברגע שיש לך תחרות אז התחרות היא רק בריאה היא רק לטובת הצרכן, וללא ספק היא תהיה לטובתנו והיא תיתן שירות טוב יותר. כרגע עם חברה אחת צריך היה מכיוון שזאת חברה אחת שהיא עושה לבד הרבה מאוד שנים, אז נוצרו מצבים שבהם מישהו צריך לנער שם את האבק ולעשות את זה יותר טוב. בסך הכל הכללי "החברה לפיתוח" נותנת את המענה לטובת תלמידי אפרת אם כי אם נעבוד.

דבורה גיני מלכי : אז ממה אנחנו לא מרוצים?

מיכאל דהן : מה?

דבורה גיני מלכי : אז ממה אנחנו לא מרוצים?

מיכאל דהן : כי היו כל מיני דברים קטנים, בביקורת עצמה אני לא רוצה לעבור עכשיו על כל הפרטים כי אז אני אחזיק את כל הישיבה, אנחנו ישבנו על זה שעה וחצי, שעתיים, די הרבה זמן. אז אין טעם לקרוא את כל הסעיפים, כי בסך הכל הכללי שלוקחים את המכלול אז יש מענה טוב, "החברה לפיתוח" נותנת את המענה כרגע הטוב ביותר שאנחנו יכולים לקבל.

דובי שפיר : כן אבל הדוח מתייחס לא ל-"חברה לפיתוח" אלא יותר למועצה?

מיכאל דהן : לעבודה, לכל העבודה שבי. אז רכזת ההסעות קיבלה מאיתנו את הביקורת, והיא תפעל היא תבנה נוהל מסודר על פי כל אותם הדברים שהועלו בוועדה. ואני משער שאם באמת נפעל לפי הנוהל הזה, אז באמת יפתרו כל הבעיות שהתעוררו במהלך הבדיקה. ובסך הכל אני אומר שהשורה התחתונה מאוד היינו מרוצים.

דובי שפיר : סעיף 11 דיברנו עליו אתמול.

מיכאל דהן : כן.

דובי שפיר : הנחות בהסעות.

מיכאל דהן : סעיף 11 - הנחות. אנחנו דיברנו בוועדה ככה, ההנחות שניתנות הם ביחס דומה לוועדת הנחות בארנונה באותו יחס, כדי שלא לפגוע באותם אנשים שיש להם בעיה. שמעת את מה שאבי אמר?

דובי שפיר : כן ודאי, אותך אני שומע.

נעמה טל : לא כי זה באמת איזה שהיא נקודה שאולי אחר כך דובי ידווח על ועדת הרווחה, שבעצם פה נעשה משהו שהוא לפחות בעיני נכון, שאדם קיבל הנחה שאנחנו גורמי המועצה יודעים שיש לו נזקקות מסוימת ואישרנו לו הנחה, אז שהוא לא צריך עוד פעם להגיש.

שרון הורוביץ : לא, זה אנחנו כן מבקשים בקשה, כן יש בקשה אנשים מבקשים, אנחנו לא עושים את זה בצורה גורפת. ברגע שאדם מבקש ואנחנו רואים מה מצבו הכלכלי, אם הוא מקבל ארנונה אפילו הנחה אפילו לפי חוק לא לפי החלטות ועדה ועל בסיס סוציאלי.

נעמה טל : ברור.

שרון הורוביץ : לא על בסיס חד הורי או נכות, או דבר שהוא לא רלוונטי לדבר הזה.

תמיר פוגל : הדוח העיר על זה שזה לא מוסדר, ההנחות האלה לא מוסדרות, לא היו קריטריונים ולא היו כללים. ובעקבות הביקורת הוא דיווח לוועדת ביקורת הגזבר שיש קריטריונים, שבעצם מתבססים על אותה הנחה שניתנת בארנונה, ששיעור הנחה בהסעות הוא בעצם זהה לאחוז ההנחה שניתנת בארנונה, כמוכן רק מי שמבקש ומי שנמצא זכאי.

נעמה טל : נכון, ומי שלא מבקש אתה בודק את הקריטריונים האחרים, מי שלא ביקש בארנונה.

שרון הורוביץ : מי שלא ביקש לא צריך, כי התעריפים פה מאוד זולים.

נעמה טל : לא, מי שלא ביקש בארנונה.

שרון הורוביץ : אה מי שלא ביקש בארנונה, היה מקרה, שניים של אנשים, היה מקרים שניים, שלושה משפחות שהיו.

נעמה טל : לא הרבה אנשים מבקשים בארנונה, כמה עשרות בשנה.

שרון הורוביץ : לא אבל לפי חוק מבקשים הרבה.

נעמה טל : לפי חוק, בסדר, לפי חוק זה לא מגיע לוועדה.

תמיר פוגל : אנחנו מדברים על הנחות מסיבות סוציאליות, יש הנחות אחרות בהסעות שיש יותר מילד אחד שנמצא.

שרון הורוביץ : ויש לזכור שהמועצה, החלטת המועצה השנה פעם ראשונה על המחירים שהיו פה ממילא זולים ומסובסדים, אנחנו הורדנו את המחירי הסעות ב- 20 אחוז. זה הנחה גדולה ועלות למועצה.

דובי שפיר : שרון לא 25?

שרון הורוביץ : יותר גרוע.

דובי שפיר : בוודאות שזה מה שקרה, סוכם על 25.

עודד רביבי : הכל שאלה מאיזה כיוון.

מיכאל דהן : בקיצור בחלק מההמלצות שנבדקו, אז התקבלו במלואן על ידי המועצה על ידי הרכזת והגזבר והמנכ"ל. בהחלט ראינו נכונות מאוד טובה כדי לקדם את העניין הזה, וזה מאוד חשוב להגיד. הנוהלים שייבנו הם יהיו גם לבתי הספר, שהם יצטרכו להשגיח שם לבצע את הנוהל כפי שכתבנו אותו כאן, אותו דבר במועצה הרכזת, וביחד יהיה סנכרון של כל המערכות ביחד. ואז אנחנו באמת מגיעים, מקווים להגיע למצב האופטימאלי בנושא של הסעות. ובעזרת ה' מקווים באמת

שייושם, נבדוק את זה בעוד שנה שנתיים, ונקווה שבאמת תהיה ברכה לדוח הגדול. וכאן זאת ההזדמנות להגיד תודה לתמיר על העבודה שהשקיע בבדיקה בנושא הסעות, כי באמת זה הכניס סדר מצוין הייתי אומר לנושא ההסעות פה באפרת.

דובי שפול : תמיר, מה סעיף 14 אתה אומר ש- "חוזה שנחתם עם חברת ההסעות נכלול תנאים שונים מהאמור לכתבי הבהרה שנשלחו על ידי הגזברות לחברות שהשתתפו בסיוור הקבלנים".

תמיר פוגל : נכון.

דובי שפול : מה, איפה היה הפער בין החברות לבין החוזה?

תמיר פוגל : היו תנאים, הם שלחו תביעות למכרז, לאחר המכרז הם שלחו מכתבי הבהרה לאנשים שהתמודדו במכרז בהליך שנקרא סיוור קבלנים, ובעקבות הסיוור קבלנים מי שרוצה מגיש הצעה. ולאחר ביצוע הסיוור הם שלחו מכתבי הבהרה, בגלל שבסיוור הקבלנים הועלו מספר שאלות על ידי משתתפים שהרכזת לא.

קריאה : לא ידעו לענות במקום.

תמיר פוגל : עם הנציגים של החברות לא היה ניתן לתת להם מענה מפורט ומדויק, לכן בגזברות החליטו לקחת את כל השאלות והתהיות שהועלו בסיוור קבלנים העלו את זה על הכתב, ושלחו להם מכתב מפורט לכל המשתתפים בסיוור. ואני בביקורת בדקתי אם באמת החוזה שנחתם לאחר מכן עם הזכיין, עם "החברה לפיתוח", היה תואם לאותו מכתב מפורט שנשלח בעצם לכל המשתתפים בסיוור.

דובי שפול : איפה היו הפערים המשמעותיים?

תמיר פוגל : יש את זה בדוח, - - - בדוח יש בדיוק את הפירוט של ההבדלים בניסוחים ובתנאים שהיו תנאים מסוימים שנרשמו במכתבים האלה, שבעצם לא באו לידי ביטוי בנוסח של החוזה שהחתמנו. ואני ציינתי את זה, ואמרתי כמובן להקפיד על כך שתהיה התאמה מלאה, שלא נהיה חשופים אחר כך לתביעה מסוימת שיתבע אותנו שהוא לא הגיש את ההצעה בגלל שלא.

דובי שפול : האם לא נוצר מזה במועצה חוסר התאמה?

תמיר פוגל : ככול שידוע לי לא נוצר - - -

דובי שפול : לגבי הסעיפים - - - 18, 19, 20 שכבר ראינו קודם, האישורים שהחברה צריכה להעביר למועצה האם הדבר הזה כבר תוקן?

- מיכאל דהן :** זה כבר נעשה ותוקן.
- דובי שפיר :** תוקן?
- מיכאל דהן :** כן.
- קריאה :** אבל צריך כמובן לעקוב על זה.
- דובי שפיר :** כי בדוח שלכם לא כתוב שזה תוקן, לכן אני שואל אם מאז זה תוקן?
- שרון הורוביץ :** כי שהדוח היה זה היה ערב מכרז, בתחילת השנה הזאת התחלנו מכרז חדש.
- תמיר פוגל :** המנכ"ל של המועצה דיווח בוועדת ביקורת שיש היום במועצה עובד חדש, שהוא קיבל את התפקיד שירכז את כל הנושא של המכרזים.
- דובי שפיר :** אני שואל, האם בחוזה החדש כל המסמכים הועברו? כי זה קריטי שנהגים יעברו הכשרות ונגד עברות מין, כל הדברים הקריטיים שאם יקרה משהו אנחנו בבעיה משפטית חמורה.
- יהודה שווייגר :** אני הצעתי בתחילת השנה כדי לעשות את כל הדברים האלה, בדרך כלל מה שאתה לא מבקש בתחילת שנה אז זה לא.
- שרון הורוביץ :** וככה כל שנה יהיה.
- קריאה :** אבל הוא שואל אם - - - המכרז הזה?
- יהודה שווייגר :** כן, כן, בתחילת השנה זה היה תנאי לתחילת השנה שקיבלנו את כל ה- - -
- שרון הורוביץ :** אני חושב שהדבר הכי חשוב שצריכים להגיד שאני רק אומר את זה שתשמע, לפחות בנושא בטיחות בדוח ביקורת עמדנו בכל הדרישות, וגם אם הם נראות לנו לא הגיוניות, עמדנו לא פספסנו פה בדבר אחד. זאת אומרת זה שאסור לנו לקחת ילדים שלושה פיצקלך בכיתה א' לשים אותם באותו ספסל, היום החוק לא מאפשר בהסעות תלמידים, בהסעות תעבורה רגילות אתה. זה לבד עולה לנו כמה אוטובוסים, ואנחנו מקפידים על זה, אף אחד לא היה רוצה לקחת אחריות על זה.
- עודד רביבי :** שאלות?
- אבי חדידה :** מי מפקח מטעמנו על ההתנהלות של "החברה לפיתוח" בדיוק מה שהיא צריכה לתת לנו?
- שרון הורוביץ :** יש אחראית סייעות, ומידי פעם עולים גם הקב"ט מוסדות חינוך.
- קריאה :** אחראית הסעות.

שרון הורוביץ : לחברת הסעות יש קב"ט מוסדות חינוך שזה חלק מהדבר שלו, הוא גם ביטחון וגם בטיחות, הוא עולה על הסעות.

אבי חזידה : לא אני לא מדבר רק על בטיחות, אני מדבר עכשיו על מה שהוא אמור לתת, מספר אוטובוסים שבאמת מגיעים מספר האוטובוסים בזמנים שלהם?

עודד רביבי : זה ברמה יום יומית יש.

שרון הורוביץ : כי אם לא מגיע אתה מיד.

עודד רביבי : אתה מהר מאוד יודע.

שרון הורוביץ : באיחורים של דקות אנחנו.

מיכאל דהן : יש קנסות על איחורים.

דובי שפיר : זה סעיף 40, ולמיטב זיכרוני תקן אותי אם אני טועה שרון, מעולם ניתנו קנסות לכל אורך שנות עבודתי?

שרון הורוביץ : אבל זה בכל הדבר, הקנסות זה תרופה מצוינת, ברוך ה' לא בכל שנייה מפעילים את הדבר הזה.

דובי שפיר : אני צודק באופן - - - מעולם לא הוטלו קנסות?

עודד רביבי : לא, ממש לא נכון. קנסות יכול להיות שלא הוטלו כמו שנקבע בחוזה, קיבלנו מתנות חינם בתמורה לתקלות, היו לנו אין סוף תקלות. אני זוכר מפקד אש של כל תנועות הנוער שלא הגיע לנו אוטובוסים, קיבלנו אחר כך אוטובוסים לכל תנועות הנוער לטיול בחינם. זה קנס? זה לא קנס. זה על פי ההסכם? זה לא על פי ההסכם. בסדר אז זה לא. אז אני אומר אנחנו כל הזמן איתם במקלות ובגזרים, כמות הפיצויים שאנחנו מקבלים על תקלות אמת ועל תקלות מדומות, באמת בסוף אני לא חושב שאנחנו יוצאים שם מקופחים בקטע הזה.

יהודה שווייגר : אגב זה רלוונטי גם לרוב המכרזים, ביום שאתה תראה חברת נוף ים אותו דבר, ביום שאתה תגיע איתו לקנסות אתה יודע שאתה - - - בדרכים אחרות הרבה יותר יעילות.

דובי שפיר : עם החברת אבטחה שעבדה בתחילת שנת 2000, 2001/2/3/4/5 הטילו קנסות וזה עזר.

יהודה שווייגר : היות ואני התחלתי ב- 2007 אז אני לא אתייחס למה היה לפני, אני חושב שהמצב בשנה 2007 והלאה השתפר פלאים, אבל כל אחד ו- - -

עודד רביבי : החוכמה זה להגיע למצב שאנחנו מקבלים את מה שחייבים לנו בלי להטיל קנסות ושהמערכת עובדת.

דובי שפיר : אתה אומר שיש פיצויים אז זה בסדר.

עודד רביבי : שאלות? אנחנו צריכים להצביע, אדוני היועץ המשפטי?

עקיבא סלבצקי : כן.

עודד רביבי : אז אנחנו מאשרים את פרוטוקול ועדת הביקורת. אני מודה ליושב ראש ועדת הביקורת, אני מודה למבקר, ואנחנו נמשיך הלאה.

הצבעה

בעד – כולם

נגד – אין

החלטה: הוחלט לאשר את פרוטוקול ועדת הביקורת בנושא הסעות.

(אושר ע"י כולם, אין מתנגדים ואין נמנעים)

אישור מועמדת חדשה ליו"ר ועדת רפואה-

יש לנו מועמדת ליושבת ראש ועדת רפואה, הגברת אביגיל זיידנפלד שהחליפה, מבקשת להחליף את דוד ישראלי. כל הגורמים המקצועיים מבקשים שנאמץ את המלצה שלהם, היא עובדת ב- מח"ר נהגת אמבולנס, אני מבין שכולם מרוצים מתרומתה.

דורון דהן : למה, דוד עזב?

עודד רביבי : כן.

קריאה : אחרי כמה שנים טובות.

עודד רביבי : אז אני מבקש לאשר את המינוי שלה. מי בעד? כולם בעד אף אחד לא נגד, תודה רבה.

הצבעה

בעד – כולם

נגד – אין

החלטה: אושר המינוי של אביגיל זיידנפלד ליו"ר ועדת רפואה.

(אושר ע"י כולם, אין מתנגדים ואין נמנעים)

עדכון אירועי היובל בגוש עציון-

לגבי אירוע היובל לחידוש ההתיישבות בגוש עציון. במייל שקיבלנו, אני אקריא לכם פשוט את הנוסח, מייל שיצא מישעיהו יחיאלי: "נוכח ההסתבכויות האחרונות וכניסת הגוש למערכת בחירות לרשות המועצה אנו דוחים את אירועי היובל, לאחר שייודע ברבים מועד הבחירות נתכנס ונחליט על מועד קיומם, בינתיים ימשיך יוחאי בתכנון הוא ותו לא. כל הנ"ל בהסכמת דויד אדמונד ובני, לפיכך אינני רואה צורך בהתכנסות המתוכננת ליום שלישי הקרוב. איחולי לימים טובים יותר באזורנו ושבוע טוב לכולם. ישעיהו יחיאלי יושב ראש הוועדה". זה נשלח ב- 29 לאוקטובר מאז אין עדכון, ובעצם בינתיים אנחנו נמצאים בהקפאה לצורך קבלת החלטה על כמה כסף אנחנו רוצים להשקיע באירוע הזה.

דורון דהן : השאלה אם אנחנו צריכים להיות בהקפאה או שאנחנו יכולים לקדם לבד דברים

שאנחנו רוצים לעשות, כי בינתיים אין שום דבר שמה חוץ מפרויקטור?

עודד רביבי : בוא אם אתה רוצה לעשות איזה שהוא צוות היגוי קטן, ולהביא המלצות איך

אנחנו מציינים את זה באפרת, אני לא אתנגד.

דורון דהן : אין לי בעיה השאלה אם זה מה שאנחנו רוצים לעשות?

עודד רביבי : אני אומר אני פתוח להצעות. אני מזכיר לכם את ההערה המקדמית שלי איך אני

רואה את הדברים בגדול, אבל בוא אפשר לקחת את זה לכל מיני כיוונים. אפשר

לקחת את זה לחבר את זה לאירועי יום העצמאות, ואז אפשר לבקש מהמתנ"ס

לעשות את זה. אפשר לעשות את זה סביב אירועי בתי הספר שיש לנו סביב יום

ירושלים כזה, יש גם אירוע של "עשה חיל", יש גם אירוע של "אורות עציון", אז

אפשר לדבר עם בתי הספר לקחת את זה כמוטיב. אני פתוח לשמוע הצעות. אפשר

עדיין לחכות לראות מה לוחות הזמנים בגוש עציון לאן זה מתקדם.

מנחם שפיץ : בגוש עציון זה ייקח לפחות עוד שלושה ארבעה חודשים עד שהם.

קריאה : עד שיהיה ראש עיר.

עודד רביבי : ראש המועצה עוד לא התפטר, אז עוד לא נקבע מועד לבחירות, מהרגע שהוא

יתפטר.

אורית סמואלס : אבל הוא התפטר.

עודד רביבי : הוא לא התפטר, ב- YNEY היה כתוב שהוא התפטר, מי שקרא את הכתבה ראה שהוא לא התפטר. לא התפטר, הודיע על כוונתו להתפטר.

קריאה : הוא אמור להתפטר סוף פברואר.

אורית סמואלס : אבל עכשיו - - - יצא ומשה סוויל לקח.

עודד רביבי : לא, דוידי ראש המועצה.

אורית סמואלס : היה כתוב.

עודד רביבי : איפה היה כתוב?

אורית סמואלס : איחולים לממלא מקום, משה סוויל, היה כתוב.

קריאה : ממלא המקום של משה סוויל?

אורית סמואלס : לא, לא.

דובי שפיר : יש חוק, החוק אומר שדוידי הוא ראש המועצה כל עוד הוא לא התפטר.

אורית סמואלס : אבל היה כתוב, אוקי אבל היה כתוב.

עודד רביבי : איפה היה כתוב?

דובי שפיר : בפועל מי מתפקד זה שאלה אחרת.

אורית סמואלס : כל החברי מועצה חתמו איחולי הצלחה ל- מ.מ. שזה משה סוויל. זה מה שהיה כתוב.

תמיר פוגל : מה יהיה בחירות עכשיו שם?

עודד רביבי : לא יודע, שר הפנים יצטרך להחליט.

קריאה : מה יהיה מועמד אחד?

עודד רביבי : באופן עקרוני על פי העבר, משרד הפנים בוחן את התקופה שנשארת עד הבחירות ואז הוא מחליט האם ממלא המקום יישאר עד לבחירות הקרובות או שעושים בחירות קודם. לא יודע מתי המועד בחירות במועצות האזוריות.

קריאה : כמו אצלנו?

עודד רביבי : לא באותו תאריך, ראיתי באופן ודאי שני תאריכים שונים אני לא זוכר מתי התאריך שלהם.

אורית סמואלס : ולא היתה תמונה אחת של דוידי פרל.

עודד רביבי : ואז יראו כמה זמן נשאר ולפי זה יחליטו, אם אין מספיק זמן עד לבחירות אז הממלא מקום נשאר בפועל, ואם לא אז נערכים בחירות ואז שר הפנים יכול

להחליט שהוא דוחה את מועד הבחירות הבאות או שהוא מקיים אותם בסדרם.
אני מזכיר לכם פעם שעברה ששאל גולדשטיין התפטר אז התקיימו בחירות,
וכעבור שנה וחצי היתה מערכת בחירות נוספת שבעצם לא היתה כי דוידי היה
מועמד יחיד.

דבורה גיני מלכי : על איזה תאריך חשב הפרורום הזה?

עודד רביבי : לא חשב.

מיכאל דהן : אני חוזר, אני חושב על הערה שאמרתי אולי בפעם הקודמת, בעניין הזה של
חגיגות היובל. צריך בלי שום קשר להוריד דרך מחלקת החינוך, שבתי הספר בכל
מקרה יתחילו להתעסק בנושא משני לנושא השנתי של משרד החינוך, כי אני
חושב שזה אירוע שצריך לציין אותו בבתי הספר בצורה רבה יותר.

יהודה שווייגר : הם מתעסקים בזה, כל בתי הספר הגדירו להם כאחד הנושאים שלהם במהלך
השנה זה את ירושלים כאחד הנושאים השנתיים בתשע"ז, הם מתעסקים עם זה.

מיכאל דהן : את ירושלים או את?

עודד רביבי : אני מניח שהגדירו את ירושלים, כי זאת הנחיה של משרד החינוך.

מיכאל דהן : לכן אני אומר בנושא משני את חגיגות היובל של גוש עציון.

עודד רביבי : טוב אנחנו נעביר למחלקת החינוך שתעביר מסר לבתי הספר, לראות איך הם
מציינים את שנת היובל לחידוש ההתיישבות בשנת תשע"ז. ונבקש ממנהל
מחלקת חינוך בישיבת המועצה הבאה, להציג את מה שבתי הספר רוצים או
שאנחנו נראה איך אנחנו מתקדמים הלאה. אתה רוצה משהו מעבר לזה, דורון?

דורון דהן : כבר אמרתי לך מה שאמרתי להם בוא נתקדם.

עודד רביבי : השאלה אם זה מספק אותך או שאתה מצפה לראות משהו נוסף קורה באפרת
בשנת היובל?

עודד רביבי : אני הייתי רוצה כמו שאמרת לציין את זה בתוך יום העצמאות.

נעמה טל : מתחילים בנייה בעיטם?

עודד רביבי : מה זה?

נעמה טל : מתחילים בנייה בעיטם?

דבורה גיני מלכי : זה למשל אירוע לציין את ה- 50 שנה.

עודד רביבי : את רוצה להצביע על זה דבורה?

דבורה גיני מלכי : אני אשמח.

היערכות לתוכנית עבודה 2017-

עודד רביבי : היערכות תוכנית עבודה. עד שיהודה יביא את ההיערכות לתוכניות העבודה, היתה עוד ידיעה שהתפרסמה בתקשורת שבוע שעבר לגבי הסוציו אקונומי של כלל הרשויות במדינת ישראל מי עולה מי יורד. אני חייב לציין שהנתון הזה שהוא התפרסם הוא הפתיע לא מעט ראשי ערים, אנחנו מכירים שהנתון הזה מתפרסם אחת לחמש שנים. בעקבות הפרסום שהיה ב- 2013 בעצם עשינו חישובים של עלויות ארנונה, ונכנסנו לכל מיני חישובים ולפערים תקציביים, ופתאום התפרסמה ידיעה בתקשורת שהתפרסמה. ממה שאנחנו מבינים כנראה שהידיעה הזאת הודלפה, היא לא פורסמה בכוונה, היא בטח שלא פרסום רשמי, הוא פרסום של לאן המגמות הולכות. האצבע המאשימה כרגע מופנית כלפי מישהו בעיריית ירושלים, אני לא יודע אם זה נכון או לא נכון, אבל שמנסים להבין מי פרסם ומי דאג שיהיה פרסום ניכר, ומי דאג לספר את סיפורה של עירו כמוויחה או כמפסידה מהסיפור הזה, אז זה עיריית ירושלים. מהבדיקות שלנו כרגע מול משרד הפנים אין שום עדכון רשמי שאנחנו יורדים מ- 7 ל- 6. אתם מבינים לבד שהמשמעות התקציבית היא דרמטית מבחינת המועצה. מבחינת קולות קוראים אנחנו כל יום מגלים עוד ועוד קולות קוראים שאנחנו לא יכולים לגשת בגלל שאנחנו בסוציו אקונומי 7 ולא בסוציו אקונומי 6, זה אפילו לא שאלה של מחיר, זה פשוט קולות קוראים שסגורים לרשויות במעמד סוציו אקונומי מסוים. כמובן שאם יהיה שינוי אנחנו נעדכן. כבר הגיע לפחות פנייה מתושב אחד, שהוא דרך אגב עובד הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, שזה לא לזכותו שהוא משתמש במידע פנימי שלו. שאומר לי הנה תראה אפרת חזרה לסוציו אקונומי הנמוך, אז אני מבקש שתודיע שאתם מבטלים את העלאות הארנונה. אז בואו אנחנו מכניסים את הדברים לפרופורציה, זה עוד לא פורסם רשמית, אנחנו לא יודעים מתי זה נכנס ומה המשמעויות התקציביות.

נעמה טל : זה לא רק כל חמש שנים?

עודד רביבי : ככה פתחתי ואמרתי, אנחנו עכשיו שלוש שנים אחרי זה.

דבורה גיני מלכי : לא אבל זה נשמע כאילו אתה מצפה שכן יפרסמו את זה?

עודד רביבי : אז אני אומר עוד פעם, בסוף אנחנו לא מבינים למה זה פורסם עכשיו שלוש שנים אחרי שפורסם פעם שעברה, כי יש פה אירוע חריג. בבדיקות מול משרד הפנים הוא אומר רבותיי זה לא פרסום רשמי, זה איזה שהיא הדלפה. עכשיו כל עוד זה לא פרסום רשמי וכל עוד משרד הפנים לא נוהג על פי מה שכתוב שם באותם תרחישים. שדרך אגב אנחנו לא מופתעים מהם, בסדר? כי אנחנו יודעים שבגלל שיש הרבה כניסה של משפחות צעירות יותר ויש יותר ילדים, אז אנחנו צפינו שאנחנו נחזור לסוציו אקונומי 6, יש אפילו הערכות שאנחנו גם נגיע למצב של 5, בסדר? כלומר קשה לדעת בדיוק איפה זה הולך לתפוס אותנו. כל דרגה כזאת היא דרמטית מבחינת התקציבים שאנחנו מקבלים מבחינת משרדי הממשלה, והיא דרמטית מבחינת הקלות קוראים. אבל אני אומר עוד פעם כרגע כדי להגיב לאותם שמועות ולאותו תושב שפונה ואם יפנו אליכם, כרגע מדובר בשמועה היא עוד לא עוברת לעשייתה. אנחנו לא יכולים לגזור מהפרסום ב-YNET משמעויות תקציביות, אם וכאשר יהיה פרסום רשמי באופן חריג אחרי 3 שנים ולא אחרי 5 שנים, אז אנחנו נעדכן אותכם ואז נראה מה אנחנו עושים עם זה, זהו.

שרון הורוביץ : אני יכול לחזק את דברי של עודד.

עודד רביבי : רק את זה הייתי צריך.

שרון הורוביץ : תראו גם כשזה ישתנה התוספת למענק איזון שיורידו לנו של שני מיליון שקל יתפרסם של שלוש שנים, בגלל שהמשרד כמו שהוא, כמו שרשות שיורידו לה עכשיו לא יורידו לה בבת אחת. אנחנו היום בנקודה הזאתי בשני מיליון שקל פחות ממענק האיזון אם הינו בסוציו אקונומי 6, וגם אם נרד עכשיו מ-7 ל-6 לא בבת אחת, גם אם יהיה הודעה רשמית אז מענק האיזון לא יגדל בבת אחת הוא יתפרסם על לפחות עד 2019.

קריאה : אבל מכינים את החומר למה צריך להעלות את ה- - -

שרון הורוביץ : לא, בכל מקרה לא העלו לנו, עדיין לא העלו.

עודד רביבי : כן, יהודה?

יהודה שווייגר : אמרנו גם בישיבה הקודמת את לוחות הזמנים לבניית תוכנית העבודה, אנחנו נכון לעכשיו עומדים בלוחות הזמנים. זה אומר כל המחלקות סיימו את סיכומי שני שליש של תוכניות העבודה 2016, שאנחנו עושים את זה אני מזכיר לכם גם

בשליש וגם בשני שלישי אנחנו עושים גם אני וגם שרון יחד עם כל אחד ממנהלי המחלקות, ואז אנחנו עוברים גם לצד התוכני של תוכניות העבודה וגם על התקציבים של התוכניות. המחלקות יכינו טיוטות, התחלנו כבר את הסבב כמעט עם כל המנהלים, השבוע אנחנו אמורים להשלים את כל שאר המנהלים לסבב ראשוני של תוכניות העבודה, כשלקראת סוף החודש אנחנו למעשה אמורים לכנס את חברי ועדת הכספים ואז לפי הלוי"ז. נכון לעכשיו לפחות אנחנו בהתאם ללוחות הזמנים שנמצאים פה, לכן אם יהיו איזה שהם עיכובים תיקונים או משהו אז אנחנו נעדכן אותכם, כרגע זה לפי תוכנית. חברי ועדת כספים עוד לא קבענו את המועד כינוס שלהם, אבל זה יהיה לקראת סוף החודש ואז אנחנו נתחיל לחלק אותם בהתאם לנוהל.

מנחם שפיץ : איך נראית המגמה של התקציב לקראת השנה הבאה?

יהודה שווייגר : בגלל ההלוואות שאנחנו לקחנו גם על הבריכה גם על הפחים המוטמנים, אז אנחנו למעשה מדברים על הרבה פחות הסתמכות על הקרנות, כי אנחנו מבינים שאין משהו בקרנות ביחס לדברים שאנחנו יכולים להציע אותם, ולכן לראות איך אנחנו מכניסים את הכל לתוך השוטף. מצד שני יש לנו עוד הוצאות בגין הגידול של השכונות החדשות, אנחנו מדברים על הוצאות נוספות שיהיו גם על התמר גם על הדגן, בהיבט של ניקיון, בהיבט שלך גינון, בהיבט של כל ההוצאות השוטפות. לכן זה שנה מאוד מאתגרת, אנחנו הכנו את המחלקות השונות לזה שתהיה שנה קשה יותר, גם כי אנחנו פחות בונים על הקרנות במחלקות שבאופן מסורתי יכול להיות שכן בנינו על קרנות בצורה כזאת או אחרת, ומצד שני בהתאם לזה שיש גידול אנחנו מנסים לראות איך אנחנו מתייעלים. חלק מהתהליכים האלה הם תהליכים שכבר התחלנו אותם לא הרבה, התחלנו איתם לפני שנתיים. כל הנושא של הניהול העצמי עם הבתי ספר, או כל הנושא של הכנות גם של הגנים להורדת התקציבים. זה דברים שאנחנו התחלנו את החינוך גם במחלקת החינוך לפני מספר שנים, כדי לראות איך אנחנו לא מגיעים פתאום אנחנו אומרים אין כסף, ואנחנו מכינים אותם באיזה שהוא הליך מובנה לטובת הדבר הזה. בקיצור לעשות יותר בפחות. אני מתאר לעצמי שבשנה הזאת.

דובי שפיר : ויש תוספת ארנונה.

יהודה שווייגר : מה?

דובי שפיר : יש תוספת מארנונה.

יהודה שווייגר : אבל כמות ההוצאות שלך היא הרבה יותר גדולה ביחס לכמות התושבים שנכנסת, ההוצאה שלך פר תושב היא הרבה יותר גבוה ביחס להכנסות מארנונה.

עודד רביבי : ככול שיש יותר תושבים הפער בין ההכנסות להוצאות רק גדל.

שרון הורוביץ : תושבים יש - - -

דובי שפיר : בניין מועצה יש אחד, מנהלי מחלקות נשארים לך, יש סד הוצאות קבוע.

יהודה שווייגר : ממש לא.

דובי שפיר : ככול שיש יותר תושבים הוא מתחלק על יותר.

יהודה שווייגר : לא.

שרון הורוביץ : זה טוב שמגיעים אנשים בני 75 שגרים במגדלי רמת אביב, לא משפחות שמגיעות עם ארבעה חמישה ילדים.

עודד רביבי : עיקר הגידול בכוח האדם במועצה הוא בסייעות בגני ילדים, ועלויות האחזקה של גני הילדים. אנחנו גם מדברים על פערי בנייה בגני ילדים.

דובי שפיר : בסדר אבל כל הגנים שלנו מתוכללים.

עודד רביבי : לא.

שרון הורוביץ : סייעת עולה 60 אחוז, סייעת בגני ילדים בעיקרון כמו - - - בסביבות 60 אחוז.

יהודה שווייגר : יש לך - - - חדשים, פנסים חדשים, שצ"פים חדשים, יש לך את כל התוספות שבסוף הם עלות לך הרבה יותר.

מנחם שפיץ : ומתי אתה רוצה להצביע על התקציב, עודד?

שרון הורוביץ : אמצע ינואר.

עודד רביבי : יש בשבוע הראשון של ינואר אם אני זוכר נכון.

שרון הורוביץ : יכול להיות שנדחה את זה בשבוע כי את הישיבה של דצמבר צריך טיפה לדחות.

עודד רביבי : בסדר.

שרון הורוביץ : אבל במהלך ינואר.

מנחם שפיץ : אם ככה אני רק מבקש שלא יקרה מה שקרה שנה שעברה, שבעצם התחלנו עם ועדת הכספים שבוע וחצי, שבועיים לפני ההצבעה, זה לא נוח. אז צריך לקבוע לוח זמנים מאחרי שמביאים את ועדת הכספים להצבעה, ולא את הצבעה ומזה נגזר.

יהודה שוויגר : לכן השנה הזאת אנחנו קבענו את זה לסוף נובמבר, כדי לראות שיש לנו מספיק זמן לעשות את זה.

מנחם שפיץ : אין בעיה, מתי שזה יהיה.

עודד רביבי : כרגע ישיבת התקציב מתוכננת לתשיעי בינואר, זה מה שמופיע ביומנים, נראה שאנחנו צריכים לדחות את זה בשבוע אז אנחנו נודיע כמה שיותר מהר.

מנחם שפיץ : אז את זה צריכים גם לקבוע מתי שנתחיל לעבוד על זה, שלא יקרה מה שקרה שנה שעברה זה הכל.

דובי שפיר : זאת גם הזדמנות טובה לקבוע את תאריכי ישיבות ל-2017.

עודד רביבי : ברור, כבר ניתנה הוראה, הפיצו.

דיווח על מפגש תושבים בזית-

עודד רביבי : יום רביעי שבוע שעבר עשינו אורית ואני מפגש עם תושבי פיטום הקטורת, נוכח גל שמועות שהגיע אליהם על זה שאנחנו מבטלים את מה שנקרא פארק אגם היין, ונוכח פרויקט הבנייה שמתוכנן במורדות הזית או העיטם, שבעצם זה מול הבתים שלהם. היתה שם הרבה מאוד תסיסה, הפצה של הרבה מאוד שמועות, הרבה מאוד טענות. אנחנו הצגנו להם את מה שיש לנו כרגע, כלומר שזה מה שהצגנו גם לכם בפורום ההוא שהגיעו אפרופו להנהלת מחוז ירושלים של משרד השיכון. הצגנו להם את התסריטים ואת התרשימים, הם ביקשו להתחיל לבדוק את הגבהים של הבתים המתוכננים אל מול הבתים שלהם, ולמי מסתירים מה ובאיזה מרחק זה. והתחילו להישמע כל מיני טענות שהם קנו בית על שפת הצוק עם נוף עד ירדן, ואיך פתאום משנים להם את המציאות. ניסינו לעשות כמיטב יכולתנו בלהסביר את מה עומד מאחורי היוזמה של משרד השיכון, מה מתוכנן לעשות, מה לוחות הזמנים. בעיקר להבהיר להם שלא מדובר בתהליכים שמתבצעים בחדרים אפלים, ובסופו של דבר שזה יגיע לשלב של התנגדויות ופרסומים אז כמובן שאנחנו נדאג לייצע אותם. אבל אני חייב להגיד שהיו שם לא מעט טענות, חששות, אי הבנות לגבי התהליך, וגם כשהסברנו קשה לי להגיד שאנשים קיבלו את זה בהבנה ובשלוות נפש. אני מניח ששכחתי ששם השיכון יתקדם עם התהליכים והתוכניות, אז מן הסתם אנחנו נשמע מהם יותר. בכל

מקרה בשלב הזה אנחנו הצגנו את מה שיש לנו. כל השיחה הוקלטה אחר כך הועלתה בפייסבוק בסרטון של שעה וחצי, אז אני מניח שיש אנשים שזמנם בידם ומשעמם להם, אז הם בטח יעירו הערות על מה שאמרתי או לא אמרתי, אבל זה מה שהיה לנו שמה עם תושבי הזית.

דיווח על הדינר של הקרן לפיתוח אפרת-

באותו שבוע ביום ראשון היה הדינר הראשון של קרן אפרת, אירוע שבא לעולם ביוזמתו של שמיל, מנכ"ל הקרן. בסך הכל אירוע מאוד מאוד מכובד, נרכשו למעלה מ- 200 כרטיסים להשתתף בערב, עלות כרטיס היתה 150 שקל. בימים האחרונים לפני הדינר היו אנשים שביקשו לקנות כרטיסים וכבר לא היו כרטיסים. המטרה המרכזית של הדינר היתה לפרוץ לתודעה של תושבי אפרת, שיש גוף כזה שנקרא קרן אפרת שהוא מגייס תרומות למען אפרת, ושאנחנו מאמינים שההצלחה של קרן אפרת תבוא בראש ובראשונה מתושבי אפרת עצמה, וברגע שאנחנו נצליח לגייס כספים מתוך הקהילה אז אנחנו נצליח גם לצאת החוצה ולגייס כספים מבחוץ. בין הפרויקטים שנכון להיום הקרן הצליחה להעמיד על הרגליים, וזה לא רק בתקופה של שמיל, בתקופה של משה ברניקר הצלחנו להעמיד את מרכז שיינפלד, שהוא כולו הגיע מתרומות חיצוניות. מטה הנוער גם בתקופה של ברניקר, ועכשיו אנחנו מדברים על שלב ב' ו- ג' או ג' ו- ד' של מטה הנוער, כי לביתן שאותו אתם מכירים נוסף במהלך הקיץ חדר מוזיקה, ובעצם יש לנו שם שלב ג' ושלב ד'. אלה שני הפרויקטים הגדולים בעבר. מאז ששמיל נכנס התחילו להתקדם כל מיני פרויקטים קטנים. גם שינו קצת את הגישה, והזמינו תושבים שמעוניינים לקחת פרויקט ספציפי בידיים להרים את הפרויקט הזה. אז היתה יוזמה של תושבים לעיקול הברך ביציאה הצפונית לשם שם מצלמה נוספת, זה ממש יוזמה של רחוב מסוים שגייסו משפחות והצליחו להעמיד שם את המצלמה הנוספת. אותה קבוצה בעקבות הניסיון חדירה של המחבל לישוב רוצים להגדיל את היוזמה הזאת ועכשיו גם לקנות מכ"מים, שם הם ביקשו שיהיה MATCHING של 50-50 אל מול המועצה. אנחנו בראייה ביטחונית מדברים על תגבור המערך ההיקפי בעשרה מכ"מים, דבר שבעצם יביא למצב שאת המצלמות אפשר יהיה כמעט לכבות ולהדליק אותם רק בשעת אירוע.

עשרה מכ"מים זה חמישה מיליון שקלים, נכון? אז אמרנו להם כרגע בואו נלך על אחד אחד, כאשר אנחנו מאמינים שאחד נוכל להביא ממשרד הביטחון, ואם הם יביאו תרומה לאחד אז אפשר ככה יהיה להתקדם. אז זה פרויקט שכרגע רץ שם ביוזמה של תושבים. הדינר עצמו היה רווחי, נגמר בשורת רווח של כמה עשרות אלפי שקלים, והתעניינות של לא מעט תושבים שאומרים וואו לא ידענו לא שמענו אנחנו רוצים להיות מעורבים. ואנחנו מקווים שזה יצעיד את הקרן קדימה.

שמיל כבר נסע פעם אחת לחו"ל לאוסטרליה במהלך הקיץ, קיבל שם התחייבות לכמה עשרות אלפי דולרים, אנחנו צריכים לראות שאנחנו גובים את הסכום הזה. שבוע הבא או בעצם הוא כבר יוצא השבוע, שבוע הבא ביום ראשון אני נוסע יחד איתו אני מצטרף אליו לנוי יורק, גם כדי לגייס תרומות, יש לנו שמה כבר הבטחה של כמה תרומות שמכסות את עלויות הנסיעה גם שלי וגם שלו, ואנחנו מצפים להצליח להביא משם עוד תרומות. דבר שהוא מעניין שהוא תולדה של האירוע בסוכה, ותיכף אני אספר על האירוע של הסוכה. אבל בגדול לפעמים אנחנו לא יודעים איך המעגלים נסגרים, היתה פה קבוצה לפני חצי שנה במסגרת כל הקבוצות שבאות ומתארחות, הקבוצה הזאת התחילה לעקוב אחרי דף הפייסבוק שלי, התחילו לעבור אחרי האירוע של הסוכה, התחילו להתכתב שאלו מתי אני פעם הבאה בארה"ב כי הם ישמחו לארח אותי. ובסוף שבוע הבא כשאני תוכננתי להיות בניו יורק להשתלמות ופגישות, אז הם בעצם הזמינו את שמיל ואותי לתת ארבע הרצאות מהדלקת נרות ועד יום ראשון בערב, בארבעה בתי כנסת שונים באזור ניו ג'רזי. אנחנו יודעים שלפחות חלק מבתי הכנסת הם בתי כנסת שהרב ריסקין מאוד מנסה להיכנס אליהם, וכנראה שעוד לא כל כך הצליח, ודווקא הם פתאום מזמינים אותנו ומבקשים שאנחנו נדבר. אז זה פעם אחת בשבת בבוקר, אחר כך בסעודה שלישית, אחר כך בצאת שבת ואחר כך ביום ראשון בערב, ככה שאמור להיות שם לויז' מאוד, מאוד צפוף. ואנחנו מקווים לבוא או עם התחייבויות או עם ממש מזומנים. אז זאת נסיעה אחת שמתוכננת.

דובי שפיר : הנסיעה תמומן בידי קרן אפרת?

עוזד רביבי : בקרן אפרת באיזה שהיא בעיה של תזרים מזומנים בגלל חובות עבר. אבל בוא נראה אנחנו כרגע שם ביתרת זכות, אנחנו רק צריכים לראות בסוף איך אנחנו

מכסים את זה. בשורה התחתונה כרגע מי שמשלם את ההוצאות זה המועצה ואחר כך המועצה והקרן.

דובי שפיר : של מי?

עודד רביבי : שלי, של שמיל הקרן.

דובי שפיר : זה מספיק מכובד מבחינתנו ששמיל.

עודד רביבי : אנחנו אחר כך נראה איך אנחנו מתאזנים בקטעים האלה. באופן עקרוני אני רק

אפתח סוגריים, כלומר יש דברים שלמועצה יותר קל להוציא או שיותר קשה למועצה לקבל את הכסף מהקרן, כי הקרן בסוף היא מוגבלת על מה היא יכולה להוציא את הכסף. לא מדבר כרגע על הוצאות הנסיעה, אני מדבר בכלל על שיטת הוצאת הכספים של הקרן. אז בסוף יש לקרן ועד מנהל, יש להם עורך דין, יש רואה חשבון, ובסוף מתבצעות התחשבוניות בין הקרן לבין המועצה. אני מזכיר לכם שבשנתיים האחרונות בתקציב המועצה היתה התחייבות של המועצה להכניס כסף לקרן, כדי לגרום לה להיות מאוזנת. אנחנו עוד לא העברנו לשם כספים, אנחנו עוד לא היינו צריכים להגיע לאירוע הזה. אז בסופו של דבר אם הקרן מצליחה לבנות מועדון נוער במיליון שקל, אז אתה מבין שההתקזזות על ההוצאות האלה לפעמים עדיף לשים אותה בצד כדי לתת לקרן להמשיך לעבוד כסדרה. אז זאת נסיעה אחת שמתכוננת, תוכננה כבר לפני די הרבה זמן.

באופן מפתיע ולא מתוכנן מבחינתי ביום שחזרתי מהנסיעה הקודמת מושינגטון, שזה היה יום שלישי בצהריים, יום שלישי בערב קיבלתי הזמנה להשתתף בפורום סבן. שפורום סבן זה פורום הרבה יותר מצומצם, זה פורום של בין 80 ל-60 איש כל שנה מגיעים אליו, חוץ מאשר אדון סבן כל החברים שלו שזה בשנים עבר היה טוני בלייר, הילרי קלינטון. זאת רמת האנשים שהוא מביא לפורום הזה, אני קצת הופתעתי שאני הוזמנתי. כשניסינו לברר מה עומד מאחורי ההזמנה, אז הסתבר שהם שלחו ממש בלשים לכנס שהייתי בושינגטון מטעם מועצת יש"ע, איתרו אותי והחליטו שהם מזמינים אותי. נסיעה שממומנת כולה על ידם, נסיעה די מפנקת מבחינת נהגים, מחלקת עסקים, אמור להיות בהחלט מפנק. וזה מבחינתי נופל בתזמון לא טוב, זה נופל ממש שבוע אחרי שאני חוזר מהנסיעה עם שמיל, אבל לפורום.

קריאה : תעשה גשר.

עודד רביבי : אני אדבר על ליסה ואני אגיד לה שאני אעשה גשר והכל יהיה בסדר. אז מבחינתי אני מבקש גם ליידע אתכם וגם לקבל את אישורכם ששתי הנסיעות האלה לא יחשבו כימי חופשה, אחת היא לנו יורק כמו שאמרתי והשנייה היא לווינגטון. שבוע גשר.

קריאה : שבוע גשר חופש והסתדרנו.

עדכון אירוח בסוכה והצעות שנשמעו בשמחת תורה בוואדי -

עודד רביבי : אז זה הסיפור הזה. הסיפור של סוכות, הכנו לכם פה שטיפה תראו מה האירוע הזה עשה, אז אתם יכולים להעביר ולדפדף ביניכם. אירוע שמבחינתנו בעצם מתחיל כבר לפני איזה ארבעה חודשים, במסגרת הביקורים שלנו בוואדי ניס והביקור האחרון, באותה תקופה בוואדי ניס הם העלו סטטוס לפייסבוק עם תמונות שלנו, כתוצאה מזה הם אמרו לי למה אתה תמיד בא אלינו אנחנו גם רוצים לבוא אליך? הם חשבו לבוא ולבקר בראש השנה, אמרנו להם שראש השנה זה לא בדיוק החג המתאים לבוא ולבקר, אבל בעצם אז נולד הרעיון שהם יבואו לסוכה. הרעיון שהם יבואו לסוכה היה שהם מגיעים סדר גודל של עשרה אנשים, ומאפרת הזמנו עוד סדר גודל של 20 איש חברי מועצה, המועצה הדתית ועוד כמה אנשים. בפועל הגיעו לסוכה למעלה מ- 120 איש בשיטה של חבר מביא חבר, פלסטינאים הגיעו כ- 30 איש. הזמנו גם את המח"ט וגם את מפקד תחנת עציון, הם העבירו את האירוע הזה לרמות הממונות. האלוף ניצן אלון שהוא כבר לא פה בגזרה, הוא היום ראש אגף מבצעים, היה פה בסיוור עבודה עם המח"ט החליט שהוא קופץ לכמה דקות. מפקד מחוז שי החליט שגם הוא קופץ לכמה דקות, כדי לראות מה קורה. בפועל גם האלוף ניצן אלון וגם ניצב משה ברקת נשארו בסוכה סדר גודל של שעה. נעמה היתה שם, דבורה, מנחם, דורון, שרון. מי שהיה בסוכה אני חושב שיכל לחוש באווירה המיוחדת שהיתה שם. היו שם כמה דוברים, ביניהם גם חבריה מוואדי ניס, חלקם התעקשו לחזור ולהגיד את המסר שלהם בנוכחות האלוף אחרי שהוא הגיע, רצו לעשות סלפים איתו וכל מיני כאלה דברים שאחר כך יצאו לתקשורת. בשיח שלי עם החבריה מוואדי ניס, הם היו מודעים לזה שהאירוע הזה יוצא לתקשורת, כלומר הם ידעו שמצטלמים, הם צילמו עם המצלמות שלהם. לא היתה הפתעה בזה שזה יצא לתקשורת, ההפתעה היתה בתגובה של הרשות הפלסטינאית שהחליטה לעצור אותם בשלב הראשון

לצורכי חקירה. אחרי שש שעות שהם בחקירה אנחנו בעצם מפעילים לחץ תקשורתי של על מה עוצרים אנשים על זה שהם שותים כוס קפה אצל השכנים, ואז בעצם משתנה הגרסה מחקירה למעצר לצורכי הגנה. התקשורת העולמית עשתה מהסיפור הזה מטעמים, אתם רואים שם בקלסרים זה הופיע פעמיים ב-"ווינגטון פוסט" בעמוד ראשון, -"ניו יורק טיימס", כל העיתונים המובילים בעולם, כולל בתקשורת הערבית. הם שוחררו כעבור חמישה ימים. אני חייב להגיד שמבחינת ארגוני זכויות אדם, מבחינת ארגוני צלב אדום דברים כאלה, ארגונים הומניטאריים, זה לא עניין אף אחד. פוליטיקאים ישראלים זה גם לא עניין אף אחד, חוץ מאשר איזה שניים שלושה ציוצים בטוויטר. בפועל מי שעשה את עיקר העבודה, זה חברי קונגרס אמריקאים שממש התעוררו באמצע הלילה והתחילו לפעול בנושא הזה.

נתניהו היה, ראש הממשלה. **דורון דהן :**

ראש הממשלה התייחס לזה גם כן, בסדר. והצבא, כאשר הצבא בהתחלה לא ידע איך לאכול את האירוע, הוא אמר שגם אם אזרח ישראלי נעצר לוקח לו זמן עד שהוא מגיב ועד שהוא יודע לשחרר אותו. בסוף כנראה מי שנתן את המכה בפטיש זה מתאם פעולות הממשלה בשטחים, האלוף פולי מרדכי, פחות או יותר במקביל לסטטוס שהעלה ראש הממשלה. מנייתוח האירוע והשיחה שלנו איתם אחרי שהם שוחררו אז עלו כמה דברים, אחד הם היו צריכים לשלם 54 אלף שקל כדי להשתחרר מהמעצר. שזה סכום שהוא קצת מפתיע בהתחשב בטענה שמדובר במעצר לצורכי הגנה. יש כבר תושבי אפרת.

זה לא מפתיע בהתחשב בשחיתות של הרשות הפלסטינית. **נעמה טל :**

אירחו אותם אולי במחלקת עסקים שם? **קריאה :**

כן. דרך אגב תנאי המעצר היו כאלה שכל שלוש שעות התנאים הלכו והשתפרו, ביום האחרון כבר הדלת בכלל לא היתה נעולה, אז גם על תנאי המעצר דיברו. בפועל מה שעוד הם אמרו, זה שבחקירות עלו דברים מבחינתי מרתקים, כלומר הם שאלו אותם האם ניסו לקנות מהם את העשרה מטר שחסר לנו להתחבר לעיטם כדי שתהיה גישה לעיטם. כלומר זאת רמת הדיוק שהיתה שם. ניסו להבין למה ניצן אלון הגיע כי הוא כבר לא בגזרה, ומה הקשר שלו, ומה הוא אמר בדיוק, ומה הוא ביקש מהם ומה הם נתנו לו. דברים שהם די מפתיעים מבחינתי,

כלומר ברמה של הרזולוציה שהם חשבו שהאנשים האלה מעורבים ושהם חשבו שמשוהו קורה שם בסוכה.

תמיר פוגל : אלה שהגיעו הם נכבדים?

עודד רביבי : מה זה?

תמיר פוגל : אלה שהגיעו הם נכבדים שמה?

עודד רביבי : אני לא יכול להגיד שהם מהשורה הראשונה, לא, ממש לא.

נעמה טל : לא, לא הגיעו האימאמים וכאלה.

דבורה גיני מלכי : זה כאילו פעילים חופשיים לנושא הגישור והקישור?

נעמה טל : לא, סתם אנשים פועלים ועובדים.

עודד רביבי : סתם אנשים שיש לנו קשרי ידידות איתם. אנחנו כן מצליחים פתאום להבין.

דבורה גיני מלכי : לא, - - - הזה שמעלה בפייסבוק שלו כבר תקופה דברים, כן אפשר לקרוא לו מישהו, העלי הזה שאיך קוראים לזה שמה כל הזמן מסביר לקבוצות.

עודד רביבי : עלי אבו עואד זה משהו אחר ו- "שורשים" זה משהו אחר, זה משהו אחר וזה משהו אחר.

דבורה גיני מלכי : אז זה לא סתם כמה פועלים שאספנו וזוהו, מישהו צריך להיות עם חשיבה פנימית כדי להגיד אני בא לסוכה של עודד רביבי, או לסוכה באפרת או סוכה של מתנחלים.

עודד רביבי : כן, לא, אני לא יודע.

דבורה גיני מלכי : זה לא קבלן שמישהו - - -

עודד רביבי : אנחנו מהאירוע הזה אנחנו למדנו הרבה, גם חלוקת התפקידים בתוך הכפר אפילו חשבנו שאנחנו מכירים אותו, פתאום הסתבר שעם הרמת"ק בקשר אחד מהם, עם עודד רביבי שני, בתחומי רפואה שלישי. יש להם ממש חלוקת תפקידים שפתאום התחלנו להבין אחרי האירוע הזה בצורה הרבה יותר אינטנסיבית. הצבא רואה את האירוע מאוד מאוד בחיוב, מבחינתו זה אירוע מכונן שהוא מנסה לראות איך הוא מצליח למנף אותו. משפחה שיחסית הפגיעה אותנו, זה המשפחה של הילדה שנדרסה מ- חירבת עליא, שהגיעה הסבתא, הגיע הדוד והגיע האבא. הם לא נעצרו, והם הכתב מ- "ווישינגטון פוסט" התקשר אליהם למחרת כדי לשאול אותם, אם זה נכון שהם היו בסוכה ומה הם אמרו בסוכה. והתשובה שלהם היתה מה שהם אמרו, והם גם אמרו שהם לא

מתביישים במה שהם אמרו, והם מוכנים לחזור על זה עכשיו בצורה מלאה ולהזדהות מאחורי הדברים שהם אומרים, והם גם לא מפחדים שיבואו לעצור אותם.

דבורה גיני מלכי : למה הם לא מפחדים? מה זה אומר?

עודד רביבי : לא יודע, פה נכנסת הערכה ושיקול של כל מיני גורמי מודיעין, צבא, משטרה, אני בסוף משקף לכם את מה שאני שמעתי, אני עושה עם הדברים האלה מה שאני יכול לעשות. הצבא הסיפור עם אל-ח'דר מרתק אותו, זה כפר שהם לא הצליחו להיכנס אליו. נקבעה פגישה עם ראש עיר אל ח'דר, הוא ביטל אותה בגלל האירוע הזה, מנסים עכשיו לחדש אותה. ובסוף כרגע לפחות המשנה של שר הביטחון של מקלות וגזרים, כלומר זה העובר לעשייתה, כלומר איזה גזרים הם יכולים לתת לכפרים האלה ובתמורה מה אפשר לקבל לצורכי ביטחון. זה גם פחות או יותר מה שניצן אמר בסוכה, ככול שיהיה יותר שיח ככול שיהיה יותר שיתופי פעולה, הצבא יצטרך להשקיע פחות בביטחון. אנחנו עם החבר'ה בקשר רצוף, נפגשו איתם כבר סדר גודל של שלוש פעמים, אל ח'דר כבר הייתי עוד פעם מאז האירוע הזה, ואנחנו מנסים לראות איך אנחנו מתקדמים הלאה.

נעמה טל : זאת אומרת שמבחינתך לא נגרם בעצם נזק לשיח עתידי ברמה כזאת?

עודד רביבי : לא שאני מזהה כרגע. כן אמרו להם לנסות להוריד קצת את הראש, כלומר גם בחלוקת החוקרים היה החוקר הטוב והיה החוקר הרע. יש חוקרים שניסחו להם את התצהירים כדי לשחרר אותם, כלומר ברמת שיתוף פעולה כזה שאמרו להם אנחנו מסכימים איתכם וכל הכבוד לכם, ויש כאלה שקראו להם בוגדים. אני יכול להגיד לכם שהיום הדסה פרומן ועלי עואד כן קראו לי ל- "שורשים", פעם ראשונה שאני נמצא שם, שהם חושבים שזה אירוע שהוא מזיק. ואמרתי להם כל אחד עובד ברמה שלו ובשיטה שלו, זכותכם לעבוד איך שאתם חושבים אנחנו עובדים איך שאנחנו חושבים, ועם זה אנחנו מתקדמים.

נעמה טל : מחר אתה עושה אירוע כזה עוד פעם הם באים?

עודד רביבי : לא יודע אם מחר אבל מחרתיים אולי כן, כלומר צריך לתת לזה טיפה לשכוח. גם בסוף תראו איזה דברים מעניינים כן קרו, חברי הקונגרס האמריקאי שהתערבו עובדים עכשיו על ניסוח דף החלטה שיצא כהחלטה של הממשל בארה"ב לרשות הפלסטינאית, שאי אפשר לאסור על אנשים שנפגשים למפגשים עם השכנים

היהודים והמתנחלים. עכשיו להגיד לכם שזה היה מתוכנן? זה ממש לא היה מתוכנן, אבל בסוף אתה רואה בסוף איך זה מתערבב. ומבחינת חשיפה תקשורתית אתם רואים לבד מה שזה עשה איפה שזה שם את השיח, את הפוקוס שזה שם את הרשות הפלסטינאית את הפינה שזה הכניס אותה. כמות הפוליטיקאים הישראלים שפתאום התחילו להתעניין בזה אחרי זה היא גם כן מעניינת, פתאום יאיר לפיד כותב על זה מאמרים כאילו הוא היה שותף של התכנון, ועוד כל מיני, אבל שם אנחנו נמצאים בקטע הזה.

דבורה גיני מלכי : זה הזיק למעמד שלהם, חיזק אותנו, זאת אומרת איך בתוך הכפר שלהם?

עודד רביבי : הכל בעיני המתבונן והכל בעיני השואל, יש כאלה.

דבורה גיני מלכי : אוקי, בעיניהם?

עודד רביבי : אני חושב שהם טיפה מפחדים, זה אירוע לא נעים. אבל אני אומר לך מה היתה התגובה של המשפחה באל ח'דר, אני אומר לך מה ריאד אמר יום אחרי זה. 54 אלף שקל זה לא הולך ברגל, אבל ממשיכים קדימה, כלומר הם גם לא התביישו לבוא לפה כבר עוד שלוש פעמים מאז האירוע, כלומר זה לא שהם מתחבאים איפה שהוא.

נעמה טל : כי הם עובדים פה.

עודד רביבי : לא גם לא בעיני עבודה.

נעמה טל : עכשיו באמת העניין של הקצינים, זאת אומרת קודם כל אני רוצה להגיד שהאירוע מבחינתי הוא היה אירוע מאוד מרגש. ברמה האנושית הוא היה מאוד מרגש, והוא גם אני חושבת שהוא מדבר על איזה שהוא, אני לא חושבת שאפשר לדבר במונחים של פיתרון, אבל הרבה פעמים מדברים על זה שהמתנחלים הם מכשול לשלום, וגם הדוברים הפלסטינאים וגם הדוברים הישראלים בעצם הביעו איזה שהיא גישה הפוכה, שהפיתרון הוא איזה שהוא דו קיום יכול להיות דווקא ממי שגר אחד ליד השני. אבל ברגע שהתחילו שם, היו שם אנשים שבהתחלה ביקשו שלא יצלמו אותם, והתחושה שלי היתה שכאילו, אני מדברת פה על תחושה אני לא. ברגע שהיו שם קצינים כל כך בכירים וקציני משטרה, אז זה כאילו הרגשתי שאנחנו בעצמנו סיכנו אותם.

עודד רביבי : אז תראי.

דובי שפיר : לפני שאתה עונה אולי, אני חושב שאם רוצים לקיים קשר נקרא לזה עממי עם התושבים, אנחנו עכשיו לא מנהלים משא ומתן עם הרשות זה סמכות המדינית לא שלנו. אז להזמין מח"ט עציון מפקד משטרה של הגזרה, אני חושב שזה הופך את זה ממשהו עממי למשהו רשמי, ואני לא בטוח שזה העממי שהתכוונת אליו.

עודד רביבי : אני לא אמרתי עממי, אני לא השתמשתי במילה עממי, אני ראש מועצה אני בעל תפקיד, הצבא והמשטרה הם שותפים.

דובי שפיר : הם הריבון, אתה לא ריבון באזור, זה הבעיה.

עודד רביבי : יש הרבה בעיות, אני מנסה לפתור את הדברים אני לא מנסה לייצר בעיות. הצבא והמשטרה בעיני, ואני לא כרגע מסתכל על מה המעמד החוקי שלהם ומה המעמד הבינלאומי שלהם, הם שותפים שבלעדיהם אי אפשר להתקדם. וזה היה הוויכוח שהיה לי היום ב- "שורשים", שאני באתי ואמרתי להם אתם יכולים להמשיך ולדבר ברמת הדשא, בסדר? וזה חשוב וזה טוב, ואני לא נגד זה ואני לא מטיל על זה ביקורת, וזכותכם המלאה לעשות את זה. אבל בסוף אם אנחנו רוצים לחולל באמת איזה שהוא שינוי מערכתי, זה חייב לבוא לידי ביטוי בצבא. הסיפור של המשפחה מאל ח'דר למה הגיע? סיפור הזוי. כי בסוף כשאני מגיע לשם לנחם אבלים אחרי שהבת שלהם נדרסת, ואני חושש כי אני מתחיל להבין שברשתות הפלסטינאיות מכתירים את אותה ילדה בת שש כ"שהיד". ואני כבר מתחיל לראות את "דומא 2" עולה פה לכותרות באפרת, שתושב אפרת דורס ילדה בין אם זה בטעות ובין אם זה לא בטעות, וככה זה הסיפור שמתחיל להיווצר ברשות הפלסטינאית. ואנחנו אומרים להם אנחנו רוצים לבוא לביקור תנחומים, ופתאום כל הלהבות יורדות, ולא שלא קראו לה שהיד, בסדר תיכנס אליה היום לסלון יש תמונה פי שתיים מהגודל של המסך הזה עדיין עם התמונה שלה עם דגלי פלסטין מסביב ככה, זה אתר עלייה לרגל. אבל כן נוצר איזה שהוא מגע איתם, ששלוש דקות אחרי שאני נמצא אצלם בבית פתאום מגיע ראש עיריית אל ח'דר שבחיים לא פגשתי אותו, ואז הוא עוד חושב שהוא הולך להתמודד לבחירות והוא מביא לי רשימה של דברים שהוא רוצה כדי לשפר את הסיכויים שלו לזכות בבחירות, אף אחד מהם לא בתחום האחריות שלי. לטעת לו עצים, לנקות לו שבילים, לפתוח לו את השער, להגדיל את מכסות המים, ולהוסיף עוד היתרי עבודה. אף אחד מהם לא בתחום האחריות שלי. והסעיף האחרון הוא הסעיף הכי הזוי שהוא

אומר בוא ותשים, אפרופו מזל שאתה לא הלכת כי לא היית מאשר לו את זה, הוא ביקש פסי האטה איפה שהילדה נדרסה. עכשיו גם זה לא בתחום האחריות שלי, אפילו אני לא יכול להביא את זה לישיבת מועצה כי זה מחוץ לתחומי המועצה. ואני מעביר את המסר הזה למנהל האזרחי, ואלוף הפיקוד שומע על זה ואומר אתה יודע מה אם זה מה שהם רוצים אני מתקין פסי האטה. הוא אומר לי את זה באותו יום בשתיים עשרה בצהריים, באותו יום בעשר בלילה הם מתקיימים פסי האטה. עכשיו זה אירוע שרק הצבא יכול לעשות, פה אתם רואים כמה זמן לוקח לי לאשר פסי האטה, וגם אז אתם "מוציאים את הנשמה". עכשיו הצבא עשה את זה, אבל מבחינת המשפחה באל ח'דר אני הבאתי את פסי ההאטה, וזה מבחינתם האירוע שיוצר את האמון. ומה עכשיו הדרישה שלהם? הם עכשיו רוצים מדרכה, מעיקול הדרך לזה עד לשער הדרומי.

קריאה : אני בעד.

עודד רביבי : בסדר כולנו בעד, השאלה רק מי הולך לשלם את זה ומי יעשה את זה. אז אני אומר הדברים האלה לא יכולים לקרות בלי הצבא, והדברים האלה בסוף הם כן מלמטה ללמעלה בעזרת הצבא. עכשיו אני גם לא מתכוון לעשות שום דבר לא עם הצבא או עם המשטרה, כי אני גם לא רוצה להתחיל לנהל פה שוק שחור. אז היום הגיע לפה מפקד התיאום והקישור, הרמת"ק של בית לחם, לבוא ולראות איזה רשימת דברים אנחנו חושבים שהוא יכול להביא, הוא הולך אחרי זה למח"ט לראות מה המח"ט יכול להביא. ולמח"ט יש תנאי ברור, הוא אומר אני מוכן להביא כל גזר בתנאי שיש תמונה של ראש עיריית אל ח'דר ראש עיריית אפרת ואני באמצע. זה לא מצחיק כי הוא אומר אני צבא אני גם לא יכול לעבוד כשוק שחור. אז אני אומר.

נעמה טל : אבל הצבא צריך לגזור על זה קופון?

עודד רביבי : בוודאי, בוודאי, למה מה יש לצבא אינטרס, הצבא בא ואומר.

נעמה טל : הצבא הוא הריבון פה אז הוא צריך לטפל ולתת את ה - -

עודד רביבי : לא אבל הוא מסתכל על זה, הצבא הוא הריבון זה יופי זה בדין הבינלאומי. הצבא בסוף הוא אחראי על הביטחון, הוא מנסה כל היום לראות איך הוא מייצר ביטחון בפחות חיכוך, איך הוא מייצר יותר ביטחון בפחות חיילים שמוצבים בעמדות. זה מה שהוא מנסה לעשות. ויש לנו בעיה, המנהל האזרחי וראש המנהל

האזרחי הם כולם קצינים בקבע שלובשים מדים, הם לא מבינים אזרחות, הם לא מבינים בחירות, הם לא מבינים צרכים של אזרחים, והם פר אקסלנס אחראים על החיים האזרחים. ודרך אגב התמונות שיצאו לתקשורת, והתמונות שהם ביקשו החברה מוואדי ניס לעשות הם התמונות עם הגנרלים, הם צילמו את זה בטלפונים שלהם.

קריאה : זה הכי מגניב.

עודד רביבי : זה בטלפונים שלהם, זה לא היה לרגע, לא היה שם צילום מקצועי, לי זה לא היה ברור. וריאד היה הדובר הראשון, וכשניצן נכנס הוא אומר לי עודד אני רוצה לדבר עוד פעם.

דובי שפיר : מבטיח לך שאם ליברמן היה מגיע לסוכה הם היו מצטלמים גם איתו.

עודד רביבי : יכול להיות, אתה יודע מה הם שלחו לי היום החבר'ה מוואדי ניס? תמונה של הבחור ראש החמאס בעזה מצטלם עם חיילי צה"ל, הם עכשיו ביקשו שאני אבדוק אם זה תמונה אמיתית או לא. בואו קורים דברים מעבר למה שאנחנו מצליחים להבין, אני לא יודע מה זה.

דורון דהן : השאלה אם אין פה קצת נאיביות?

עודד רביבי : תמיד יש נאיביות.

דורון דהן : אתם מצעירים פה ציור מאוד ורוד, מאוד יפה. הצבא יודע את שיטת המקל והגזר, הצד השני יודע? כי בינתיים הזריקות אבנים ממשיות פה ושם. האם ראש עיריית אל ח'דר יודע שאם הוא לא - -

מיכאל דהן : אתה באמת חשבת שזה יפתור את הבעיה?

דבורה גיני מלכי : דורון, זה 20 איש, 40 איש.

דורון דהן : לא אבל אם הוא מישהו עמד שמה ובא באיזה שהם דרישות? אם הם רוצים מדרכה הם צריכים לדעת שכל עוד בשיטת המקל והגזר הריבוי זריקות אבנים של ילדים שלכאורה לא באים משם, ככה הם טוענים ימשיכו.

דבורה גיני מלכי : דורון זה לא עובד ככה, קודם צריך לעשות מדרכה ואחר כך אתה פותח טיפנות אמון אחר כך עוד, אין מה לעשות, אין.

דורון דהן : אמון יש.

דובי שפיר : קודם לפתוח את הכבישים אחרי זה רוצחים יהודים ואז.

דבורה גיני מלכי : לא נכון, זה לא יעבוד ככה, זה לא עובד ככה.

- דורון דהן :** את יודעת מה אז עשינו את השלב הראשון, בסדר? עודד ארגן להם פסי האטה.
- עודד רביבי :** בואו תראו אני רק אסביר.
- דורון דהן :** אני מאוד מסכים עם הכיוון, אבל נראה לי שיש פה קצת יותר מידי נאיביות.
- עודד רביבי :** יכול להיות, כרגע זה לא עולה לי בשום דבר, בסדר? זה לא עולה לי בשום דבר, לא מבחינת לא תקציב המועצה ולא בסיכון חיי אדם, אני מנסה לייצר אווירה טובה יותר.
- נעמה טל :** אולי בקצת - - - יש אנשים שזה מרגיז אותם באפרת, זה לא משהו לא שנוי במחלוקת.
- דבורה גיני מלכי :** כן קיבלת תגובות כאלה בפייסבוק?
- עודד רביבי :** אני קיבלתי יותר תגובות של מחמאות, אנשים שבאו ואמרו אתה יודע מה עודד בושא שאנחנו גרים פה 30 שנה, ואנשים ברמה של פרופסורים אומרים אנחנו גרים פה 30 שנה אף פעם לא חשבנו להיפגש עם השכנים שלנו. גם שאמרו לי כל מיני אמירות קצת לא שייכות, אנחנו לא יודעים כמה אינטלקטואלים יש שם, וכמה משכילים יש שם וכמה זה.
- נעמה טל :** בסדר, סמוטריץ' עשה את העבודה כמה ימים אחרי זה.
- עודד רביבי :** עכשיו זה לא משנה אני אומר עוד פעם, בסוף אם אנחנו דוגלים בהבנה שאנחנו פה ואנחנו לא הולכים לשום מקום, אז אין לנו שום דרך אחרת חוץ מאשר למצוא דרכים להסתדר איתם. אם אנחנו חושבים שהצבא יפתור לנו את האורח החיים פה או המשטרה ישליטו פה סדר, אז אנחנו חיים באשליות. אנחנו צריכים לייצר את הדינאמיקה הזאת. עכשיו תראה וזה האירוע הבא שאני רוצה לדבר.
- דורון דהן :** אני מסכים עם מה שאתה אומר.
- עודד רביבי :** דקה, דורון אני רוצה להבהיר לך בסוף גם שתבינו איך הגישה לא נפגעה, וגם שתבינו בסוף איך בסוף זה מכפילי כוח. הם משתחררים ערב שמחת תורה אחרי הדלקת נרות, ואני מקבל הודעה ממתאם פעולות הממשלה בשטחים חצי שעה לפני הדלקת נרות הוא אומר לי עודד הם משתחררים בשעה הקרובה, בפועל הם השתחררו כבר אחרי הדלקת נרות. אנחנו בשתיים עשרה וחצי בלילה נכנסים לאירוע חדש, אירוע של זוג שמטייל באזור, השבט של הצופים, ששומע צעקות מצוקה של בחורה. הזוג מתפצל, הנערה רצה לכיוון המח"ר להזעיק עזרה, והבחור רץ שיהיה לי בריא לתוך ואדי ניס כדי לחפש מאיפה הקולות. בסדר? לא

משנה בסוף לא הוא ולא היא לא מוצאים מאיפה הקולות, ואנחנו כן בגלל שאנחנו עוד לא סגרנו מעגל על האירוע של הסוכה ושל הארבעה עצורים חוששים, אנחנו, המח"ט, חוששים מתרחיש שחטפו לנו נערה פה בשתיים עשרה וחצי בלילה לכיוון הרשות הפלסטינאית. זה התרחיש שבו הצבא מתחיל לעבוד. מקפיצים לפה גדודים, מקפיצים לפה כלבי גישוש, מקפיצים לפה רחפנים, מה לא עושים כדי לנסות לאתר. מקפיצים חוקרי שבי"כ. עכשיו למה התייחסו לאירוע ברצינות? כי המוקד קיבל טלפון מוואדי ניס, משני אנשים שונים שאומרים אנחנו שמענו צעקות. עכשיו מה האינטרס של ואדי ניס לדווח לי שהוא שמע צעקות? בסדר? אז אני אומר עוד פעם עכשיו זה בסוף אינדיקציה שהם כן מסתכלים. עכשיו נאיביות/לא נאיביות, בסוף כרגע הם מכפיל כוח. האירוע הזה רק שתבינו כי הוא בשיטת המטוטלת מהאירוע של המחבל שהמח"ט סגר שעה מוקדם מידי, אז פה הוא מחכה עד אור ראשון, אור ראשון הוא אומר לי עודד אני רוצה ירוק בעיניים. מה זה ירוק בעיניים? שתוודא שכל תושבי אפרת בבתים. אני אמרתי לו איך אני אוודא בשמחת תורה שכל תושבי אפרת בבתים, כאילו בחייאת ראבק אין לי אפשרות כזאת. אז אנחנו סוגרים על פשרה שאני אעבור בכל בתי הכנסת, ואני אודיע להם שאנחנו מחפשים לדעת אם מישהו יודע על נערה שהיתה במצוקה אתמול בלילה ויש מישהו שהיא נעדרת. לא מקבלים שום קצה חוט. אני מעלה סטטוס בפייסבוק בשמחת תורה, כי אני אומר יכול להיות שיש בני נוער שמכירים, שהם כן נמצאים על הפייסבוק כדי לראות מה התגובות. לזכות נוער אפרת ייאמר היה שם רק שיתוף אחד, לא קיבלתי יותר מידי לייקים במהלך החג, יצאו צדיקים כולם אני העברתי היחיד. אנחנו מחכים עד צאת החג, אנחנו כבר 18 שעות באירוע. בסוף המח"ט מחליט להחזיר את זה לשגרה באחת עשרה וחצי בלילה, למה? כי להבדיל מהאירוע של המחבל לא היה לו לאן להסיט את הכוחות, לא היה לו צומת גוש עציון שהוא רצה לקחת את מרכז הכובד, אז הוא לא היתה לו בעיה לשים פה את כל הכוחות במהלך כל היום כל החג לעשות סריקות. גם לא היה לנו דרך להפיץ את המסרים בצורה שאנחנו מוודאים שרוב התושבים יודעים אותה, אז הוא כל הזמן עשה עוד דד-ליין ועוד דד-ליין ועוד דד-ליין, אז וככה הגענו בסוף עד אחת עשרה וחצי בלילה, שתבינו אירוע שנמשך 23 שעות. בסוף אנחנו לא יודעים מה קרה, היו שמועות שזאת איזו שהיא נערה

שהיתה תחת השפעת אלכוהול בחורשה והיה לה הטרדה מינית, אנחנו לא יודעים כרגע להגיד שזה נכון או לא נכון. גששים שסרקו, שב"כ שחקרו לא מצאו שום קצה חוט, אז זה מבחינתי בסוף רק כדי לקשור לך את תמונת הראי, שאחרי האירוע הזה הם עדיין יודעים איך לתפוס אותנו עדיין יודעים איך לתת לנו דיווידנדים. וכל עוד אנחנו לא לוקחים פה סיכונים מיותרים, אז אני חושב שאין לנו מה להפסיד ואנחנו חייבים לנסות להתקדם בכיוון הזה. זה מה שאני אומר.

דורון דהן : מסכים, מסכים לגמרי עם מה שאמרת, השאלה אם זה לא קצת נאיבי שבסוף הזריקות אבנים ממשיכות, ראש עיריית אל-ח'דר עכשיו אנחנו בקשרים איתו, פה זה המצב ללחוץ, תלחץ על הילדים שלך שם.

עודד רביבי : דבר ראשון אנחנו עוד לא בקשר איתו, אנחנו כן מנסים.

דורון דהן : אתה אומר זה הכיוון?

עודד רביבי : נכון אז בוא, זה בהחלט מה שרוצים לעשות.

דורון דהן : הם צריכים לדעת שיש שיטת מקל וגזר.

עודד רביבי : ברור, זה לא אני קבעתי, זה מדיניות של שר הביטחון הנחה אותה לאלופים. אתה יודע מה יושב פה היום הרמת"ק סגן אלוף אומר לי עודד אני סקפטי, אבל מה לעשות קיבלתי פקודה אני צריך לבצע פקודה, זה לא אני נתתי את הפקודה. יש שותפים לתחושה שלך, גם אפילו גם אני שותף לתחושה שלך, אנחנו יודעים מה המנטאליות שם. אבל אני אומר אנחנו חייבים למצות את כל התהליכים, כי אני לא חושב שיש לנו יותר מידי אופציות אחרות.

דבורה גיני מלכי : אני רוצה לספר על דקה אחת שהיתה שמה, דורון.

עודד רביבי : דורון גם היה.

דבורה גיני מלכי : היית? אז אני אספר שנייה, כי רציתי לספר את זה בבית ואם אני הייתי אומרת הייתי בסוכה של עודד במפגש עם ערבים ישר היו מתייגים אותי "השמאלית של המשפחה" וכו', וכו'.

עודד רביבי : זה לא נכון?

דבורה גיני מלכי : לא, אני הרבה יותר חדורה מאשר לפני כן. בקיצור נכנסנו לסוכה והיה שמה את ריאד. איך אני מספרת להם את זה בבית? אני אומרת להם הייתי במפגש והיה שמה כתב של ה- "וושנינגטון פוסט", כן של "וושנינגטון פוסט", וניגש אליו מישהו ואמר לו אתה יכול להסביר לי איך יכול להיות שישראלים הורגים ילד אחד

בעזה, אז כל העיתונים תוקפים ומתעדים את זה, ו-60, 70 ילדים נהרגים כל יום בסוריה אף אחד לא מתעסק עם זה? אז עומד שם לו הכתב אומר תקשיב אני חושב שבגלל שישראל היא בעלת ברית של ארה"ב, אז זה אולי מצפים ממנה להרבה יותר. ואז הוא ממשיך ואומר לו ואיך אתה מסביר? הוא אומר אני, אומר האיש שמדבר, אני מעלה בפייסבוק שלי כל מיני דברים, החברים שלי אומרים לי למה אתה מעלה דברים לטובת ישראל? ואני אומר להם תראו לי פעם אחת שחייל נכנס לבית ואנס אישה או שבזז ביזה או זה, אני אעלה את זה. ואז אני אומרת שהאיש הזה קראו לו עלי והוא היה ערבי מוואדי ניס במפגש בסוכה. זאת אומרת שאנחנו, זאת אומרת מה שאני התרשמתי שאנחנו נפגשו בסוכה זה לא היה מפגש של "שלום עכשיו". זה היה מפגש כי אני מאמינה שבקרב המיליונים של הפלסטינאים, יש אנשים שאולי חלקם פחות שטופים מהתעמולה האינסופית שמה וזה, אם אנחנו לא נהיה שם כדי לשמוע אותם כאילו. זאת אומרת נראה שזה איזה מחויבות מוסרית גם למישהו שחושב שאנחנו בסדר, אתה יודע כמה זמן לא שמעתי שאנחנו בסדר גם לא מתוך עמי? לא שמעתי שאנחנו בסדר, שמעתי שזה ואנחנו ככה. פתאום עומד הערבי הזה ושואל את השאלות האלה את הכתב של ה - "ווינגטון פוסט", והוא לא יודע מה להגיד, הוא לא יודע מה להגיד. זהו זה היה בקטע שאני - -

עודד רביבי : שאלות? זהו אז תודה רבה לכולם ושיהיה ערב טוב, שיהיה בשמחות.

הוקלט ותומלל ע"י חבר המתרגמים הבינלאומי

מאשר: _____

עודד רביבי